

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА
ЦЕРКВА В США
видає
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ
ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ

ВІРА

FAITH

UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF THE USA
published by
UNITED UKRAINIAN
ORTHODOX SISTERHOODS

Рік XXXV, ч. 4 (135) жовтень-грудень 2009 October-December Vol. XXXV, #4 (135)

1974 - FAITH

*Охорона традицій УПУ,
поширення інформації про культурні
та історичні досягнення і звичаї
українського народу!*

ВІРА - 2009

*Preservation of the traditions
of the Ukrainian Orthodox Church and
witnessing to the cultural and historical
achievements of Ukrainian people!*

**ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ
ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ У США
ІМ. СВ. КНЯГІНИ ОЛЬГИ
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА У США**

**UNITED UKRAINIAN ORTHODOX
SISTERHOODS OF THE USA
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA**

President:

Tamara Parubchenko

Immediate Past President:

Nadia Mirchuk

Spiritual Advisor:

His Grace Bishop Daniel

Protopresbyter William Diakiv

EXECUTIVE BOARD

Honorary President:

Valentyna Kuzmycz

Vice Presidents:

Olga Zeleznock

Pani-matka Ivanka Wronskyj

Secretary:

Lina Dyehtyarenko

Pani-matka Ivanka Wronskyj

Treasurer:

Olha Krywolap

221 Edridge Way

Catonsville, MD 21228

Financial Secretary:

Anna Jennings

Metropolitan Council Advisor:

Olga Coffey

Auditors:

Sonia Ivakhnenko

Valia Syzonenko

Nadiya Kolesnyk

Kateryna Hucul

Luba Shevchenko

ЗМІСТ - CONTENTS

Архипастирське Різдвяне послання	3
Nativity of Christ Archpastoral Letter	4
З Тобою ми будемо Господи - П. Ковалів	5
Christmas, Again! - Fr. James Meena	6
Христос народжується - Славте!	7
Keeping the Faith in the Holy Days! - Fr. Joseph Allen	8
A Christmas Message to Those Who Want to Listen - Michael Mona	10
Символіка Хліба в Українському Різдві - Ж. ЯНКОВСЬКА	11
Слово Животворче й руйнівне - Василь Слапчук	12
Архипастирське послання: Голодомор 1932-1933 років	13
Archpastoral Letter: 1932-1933 Famine in Ukraine	14
On Becoming a Part of History...	17
Бути частиною історії...	18
Український Осінній Фестиваль - Н. Мірчук	20
Звіт попередньої голови ОУПС	23
17th UUOS Convention	24
Знайомтесь - Союзянки з Рівненщини- О. Бризгун-Соколик	27
Мавзолей Святого Воскресіння	28
Pani-Matka Olga Antochy of Blessed Memory - Ihor Lysyj	29
ОСМС: Share A Journey of Faith	30
Donations-Пожертви	31

Editor-in-Chief

Bishop Daniel

PO Box 495

South Bound Brook, NJ 08880

E-mail: ViraFaith@aol.com

Редакційна колегія:

Владика Даниїл

Валентина Кузьмич,

Оля Матула

Адміністрація "Віри":

Тамара Парубченко

PO Box 495

South Bound Brook, NJ 08880

Tel: (732) 356-0090

Річна передплата: 20 дол. – у США,
25 дол. – для пересилання в Україну

*Редакція застерігає за собою право
скорочувати статті та виправляти мову.
Статті, підписані прізвищем автора,
висловлюють його власні погляди, а не
погляди Редакції.*

ПОСЛАННЯ ПОСТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

З НАГОДИ СВЯТА РІЗДВА ГОСПОДА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

*Преподобним отцям, всечесному монашеству, Божому люду Української Православної Церкви в Україні і поза нею:
Мир Вам від народженого з любови до всіх нас Господа нашого Ісуса Христа!*

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ – СЛАВМО ЙОГО!

“...І ось зоря, що на сході вони її бачили, ішла перед ними, аж поки прийшла й стала зверху, де Дитячко було.” (Матвія 2:9)

Ну ось і знову ярке світло зорі веде нас до Вифлеєму! Знову наші серця духовно піднесені та сповнені ангельським співом: *“Слава Богу на висоті. Мир людям доброї волі.”*

Знову пастухи залишили місця пастви, мудреці свої далекі краї і разом з ними, ми, стаємо на коліна та з подивом споглядаємо Бога, котрий сходить з небес щоб обійняти дитя, котре спочиває в обіймах своєї матері в печері. Він спустив духовну драбину небес для спасіння людства та веде нас догори тією духовною драбиною до вічності, до духовного життя з нашим Творцем – нашим Господом, що об’явився нам. Святий Афанасій описує цю подію такими словами: *“Слово стало тілом для того, щоб спроможити людство сприйняти Божество. Він став убогим, для того щоб ми, через Його убогість, стали багатими.”*

Світ в якому ми сьогодні живемо, намагається відвернути наш погляд від Різдва Христового – коли повнота Божества зближається з повнотою людства – та звертає той погляд тільки на те, що тимчасове, матеріальне, фізичне. Вдійсності, є достатньо проблем котрі існують на сьогоднішній день, бо темнота постійно закрадається в наше життя. Проте, світло Вифлеєму раз і назавжди голосить що існує надія, спасіння, є спасительна духовна ласка для кожного, хто визнає Господа Бога, котрий прийшов на світ для того щоб знищити темноту диявола та обіцяє нам Царство Небесне.

Так, зло продовжує існувати навколо нас – існують злочини; є ті, що готові сіяти зерно розєднання, існують війни, є люди котрі позбувшись своєї людяності покидають побитих та поранених на узбіччі дороги. Проте, ми котрі є вибрані, котрих, згідно слів св. Апостола Петра, покликано до царського священства повинні бути добрими самарянами, і ласкою Божою повинні уздровлювати рани гордості, жалюгідності та ненависті, котрі заподіяні злом. Ми є покликані відзеркалювати світло Доброї Новини у світі, котрий наданий нам в опіку самим Всемогутнім Богом. Жоден із періодів історії не потребував стільки проповідання Євангелія Христового, як сьогоднішнє середовище, в якому людина найбільше звертається до непослуху та ігноруванням всього того, що ми називаємо святим – заповідями Господніми! Хто ж

тепер дивиться вгору, очікуючи Бога, котрий сходить з небес? Хто відверто тепер прислухається до ангельського співу та плачу Дитяти?

Вифлеємська Зоря була провади-рем для наших пращурів, котрі понад тисячу років тому в Україні, як і інші народи, визнали новонародженого – Дитям-Христом. Із святого Різдва Христового, наші пращурі набирались сили духу пізнавати перемогу над злом, переслідування та важкі переживання земного життя. При-кладом цього являються чудові милозвучні колядки, переспів котрих звучав із села до села – колядки, котрі співом обіймали тисячі церков, котрі були збудовані

нашими Боголюбивими предками.

Ми, Ваші єрархи, котрі одягнені ласкою Божою, молимося щоб новонароджене Дитя Христос знайшов Свій шлях до Ваших душ. Нехай тільки добро, що закарбоване в серці людини буде прославлене. Нехай ми, слідуєчи прикладу мудреців, обдаруємо Христа золотом Віри, миром Надії та ладаном Любові. Нехай благословенний дух Різдва Христового, радість та краса, любов і надія, а перед усім тверда віра перебувають між нами, щоб ми щиро та з сердечною подякою Всемогутньому Богові виголошували:

Христос Народився! З нами Бог! Славмо Його!

+ КОНСТАНТИН,

Митрополит Української Православної Церкви в США і Діаспорі;

+ ІВАН,

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді;

+ АНТОНІЙ,

Архиєпископ Української Православної Церкви в США;

+ ІОАН,

Архиєпископ Української Православної Церкви в Діаспорі;

+ ЮРІЙ,

Архиєпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ ЄРЕМІЯ,

Архиєпископ Південно-Американської Єпархії Української Православної Церкви;

+ ІЛАРІОН,

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ АНДРІЙ,

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

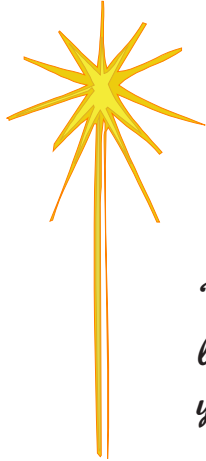
+ ДАНИІЛ,

Єпископ Української Православної Церкви в США.

Віра

Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops
Beyond the Borders of Ukraine

Nativity Archpastoral Letter

“ . . . the star which they had seen in the East went before them, till it came and stood over where the young Child was.” (Matthew 1:9)

Once again the light of the Star guides us to Bethlehem! Once again our hearts are lifted up by the angelic choir singing: *“Glory to God in the highest. Peace to men of good will.”*

Again the shepherds have left their fields, the wise men their far-off countries and we, together with them, we fall upon our knees in wonder seeing God descending from Heaven to embrace in His arms a Babe that is rests with His Mother in a cave. He has descended the staircase of Heaven to save humanity and to take us up that same staircase for eternity to live with our Creator – our Lord who has revealed Himself unto us. St. Athanasius puts it this way: *“The Word became flesh in order to make man receptive of divinity. He became poor in order that we, through His poverty, might become rich.”*

The world in which we now live would have us turn our gaze away from our Lord’s Nativity – when the fullness of the Divine approached the fullness of humanity – and place our sight upon only that, which is temporal, the material, the physical. Indeed, there are many problems that exist today, for darkness lingers on. But the light of the Bethlehem Star announces once and for all that there is hope, there is salvation, there is the saving grace offered to all who accept the Lord and Master, Who has entered the world to banish all darkness and evil and promises us the Kingdom of Heaven.

Yes, evil continues around us - there are crimes, there are those who would create disunity, there are wars, there are human beings deprived of their humanity and left half-beaten along the roadsides of life. We who have been chosen, who have been selected to the royal priesthood as St. Peter writes, are to be the good Samaritans and by the grace of God, to heal the wounds created by evil - pride, greed, hatred. We are called to reflect the light of the Good News to the world that has been entrusted to us by God Almighty. No period in history has had more need for the Gospel proclamation than the present era, for man has never so willfully rebelled against every precept of his Creator as now! Who looks up to see God descending from Heaven? Who bends an ear to hear the angels sing and the cry of a babe?

The Bethlehem Star guided our ancestors more than a thousand years ago when Ukraine, like other nations, embraced the new-born Christ Child. From the Feast of the Nativity, our ancestors gathered strength of spirit to know victory over evil, persecutions and difficulties of this earthly life! Evidence of this are the magnificent carols that echoed from village to village – carols that embraced the thousands of churches that were erected by our God-loving ancestors.

We who have been graced by God as your hierarchs pray that the new-born Christ child may find His way into all of our souls...may the good that lies in every man’s heart day by day be magnified...may we, like the wise men, offer unto Christ our gold of Faith, our myrrh of Hope, our frankincense of Love which flow from the Divine...may the ever blessed Spirit of our Lord’s Nativity, its joy, its beauty, its love, its hope and, above all, its abiding faith dwell among us all so that with heartfelt gratitude to Almighty God we shall, indeed, proclaim:

Christ is born! God is with us! Glorify Him!

+ Constantine

Metropolitan, UOC of the USA and in Diaspora

+ John

Metropolitan, UOC of Canada

+ Antony

Archbishop, UOC of the USA

+ Ioan

Archbishop, UOC in Diaspora

+ Yurij

Archbishop, UOC of Canada

+ Jeremiah

Archbishop, UOC, South America Eparchy

+ Ilarion

Bishop, UOC of Canada

+ Andrij

Bishop, UOC of Canada

+ Daniel

Bishop, UOC of the USA

З Тобою ми будемо, Господи...

Понад дві тисячі років минуло від того часу, як прийшов на землю Син Божий в образі людини. Він народився в Вифлеємі, був розп'ятий на хресті і воскрес із мертвих. Це велика подія, що в усій своїй цілокупності зветься викупленням людства від гріха і смерті, ця подія на віки вічні залишиться в пам'яті людства. І не тому тільки, що то був історичний факт, а тому, що прищестя на землю Сина Божого в образі людини — це насамперед факт релігійного значіння.

Ісус Христос приніс на землю основи віри, нового життя на землі, правдивого життя, відвіку золоті призначеного Богом. Ці основи віри Христової золотими літерами записані в історії людства, і ніяка демонічна сила ніколи не зможе їх стерти. Скрижалі, що на них написані невмирущі слова Спасителя "Прийдіть до Мене всі стуржені і обтяжені, і Я заспокою вас", були, є й будуть дороговказом життя всього людства.

Але сутність віри Христової не в тому, щоб тільки в думках своїх споглядати на Господа нашого Ісуса Христа в минулому чи навіть у майбутньому після другого Його прищестя. Це ще не означає бути віруючим. Минуле й майбутнє належить не нам. Ми живемо в сучасному, і це сучасне належить нам; за нього ми несемо відповідальність перед Богом. Сутність нашої віри полягає в тому, що через сучасне Господь входить у наше життя. Життя людське має бути життям в Істині, життям у Бозі.

Коли П'лат запитав Христа, що таке Істина, Христос відповіді йому не дав. Він не

міг дати йому відповіді, бо Він сам — Істина. А щоб пізнати Істину, треба розкрити своє серце для Неї, і вона ввійде в нього. Тоді Істина стане "світлом ваших очей, силою вашого розуму, духом ваших уст, величезним сенсом і радістю вашого життя".

Немає більшої радості, як бути з Богом, жити в Бозі. Коли Христос вознісся на небо, святі Апостоли не залишилися самі: Дух Святий зійшов на них, і серця їх сповнились великої радості, радості вічного перебування з Богом. Радість Апостолів випливала не з тих природних переживань, що вони недавно були з Господом і тепер згадують про Нього; ця радість випливала з їх глибокого релігійного почуття, що Господь з ними завжди перебуває.

В чому ж полягає це перебування з Господом? Воно полягає в бажанні людини виконувати волю Його, заповіді Його. Це перебування з Господом виявляється

в мирі людського серця, в любові до Бога й до ближнього. Воно, це перебування з Господом, виявляється взагалі в високоморальних якостях людського життя.

Все добре, все святе в світі зв'язане з близькістю Бога. Все зле зв'язане з близькістю диявола. Там, де іноді перемагає зло, життя людське віддалене від Бога, від того абсолютного Добра, що лежить в основі гармонії всесвіту. Життя людське поринає в темряву зла, що приносить світові горе, страждання, руїни, смерть. Але Бог всемогутній, всемилостивий! Потрібна тільки добра людська воля, і запанує добро, і тоді буде мир і спокій на землі.

Люди доброї волі, люди релігійні, завжди відчуватимуть близькість Господа; вони відчують цю близькість в серцях своїх. Тому вони так легко зносять боротьбу з дияволом, боротьбу із злом, боротьбу з неправдою. Демонічні сили ширять отруту спокуси, і потрібна тверда воля і сила духа, щоб витримати цю спокусу, цю боротьбу з слугами диявола. Святі Апостоли, мученики за віру, подвижники, всі святі та всі віруючі взагалі завжди виявляли високу стійкість в цій боротьбі; вони завжди перемагали й тепер перемагають з словами на устах: "З Тобою ми будемо, Господи!"

(h r * s t m a s v g a * n !

Fr. James C. Meena

Christmas will be upon us soon and I know some of you are thinking, . . . "What, again?" Yes, again! And I pray that you will celebrate many more Christmases to come. I become consciously aware of the fact that our job as Christians is to make ourselves infinitely more aware of the growing chasm between the meaning of Christmas as we understand it as Christians and as society interprets it as a secular holiday. If you don't believe that we are truly at war with a real enemy, please read the sixth chapter of St. Paul's letter to the Ephesians. He points out that we war not against human enemies but against sovereignties and powers who originate the darkness in the world, the spiritual army of evil in the heavens. That's why we must rely on God's armor, upon God's strength in order that we might resist.

I ask you mothers and fathers, if you were in a crowd of people and someone attacked your children would it not be natural for you to stand in their defense. Is there a mother or a father who would not willingly put himself between his children and the danger that threatened those children. St. Paul is saying to you that there are dangers that are threatening you that you do not recognize, something other than automobiles running down the street or rapists or muggers or burglars or murderers, other than things that you can see with your eyes and touch with your hands. There are invisible forces that are constantly assaulting you and constantly assaulting your children.

I was interested in noting in a recent article in the Christian Science Monitor that the use of drugs among young people from religiously oriented homes was considerably less than it was among young people that had little or no religious orientation. And it wasn't because these young people from religiously oriented homes were square. It's simply that they were not interested. Some of them may have tried some of the less dangerous drugs and found that it wasn't for them. They had something more basic, more profound upon which to rest their lives and that was their religious faith.

So why don't you stand between the danger that assaults your children, the danger that you cannot see but that you know is there, and fortify your children with a whole armor of God in order that they might withstand the assault of the evil one? The only way you can do that is by being proper examples, by loving them and disciplining them as they need love and discipline, by instructing them, by walking before them as a guide walks before the untutored in an unfamiliar forest. Otherwise, your children like so many others will be statistics in a world where statistics are meaningless. They will be numbers in a computer, in a world where computers are becoming god. "And then you must accept salvation from God to be your helmet and then receive the word of God from the Spirit to use as a sword," (Ephesians; 6:17).

St. Paul sketches a fantastic graphic picture of the warfare, the constant struggle between "us" and "them," we who are the children of God and they who are the children of Satan. Acknowledge this, and call upon God for help. Make every day God's day and every day make your life God's life and He will come into your life, and He will change your life and He will change it every day, not just once, but every time you call upon Him. He will make your life better, a little more meaningful so that the sword of the Spirit then has some value and meaning for you and the helmet of salvation will protect you and shelter you from the assault of the evil one.

“Христос народжується – славте, Христос з небес – зустрічайте”

Св. Православна Церква задовго до свята Різдва Христового приготує своїх дітей до гідної зустрічі народженого Христа. З початком церковного року (14 вересня) згадує вона патріархів і вождів юдейського народу, що були прообразом Христа, пророків, що предікали прихід на землю Спасителя світу, св. мужів і жон, що були прародителями Його і знаряддями Бога в великій таємниці втілення Сина Божого, і тим спрямовує думки віруючих до народженого в Вифлеємі Христа. З дня свята Введення Богородиці до храму св. Церква співає священні пісні, що прославляють Різдво Христове. З цього дня ми чуємо на ранніх службах (“утрені”) радісно-урочисті слова: “Христос народжується – славте, Христос з небес – зустрічайте!” Поступово все з більшою ясністю й наполегливістю наші думки й почуття зосереджуються на великій події народження Христа, і ми мимоволі готуємось до достойної зустрічі народженого Христа.

Як же зустрічати нам такого високого небесного Гостя? Цар неба й землі – Бог такий великий, що й найнижчий посланець Його має право на зустріч і пошану на землі, вищі за ті, що їх віддається навіть земним володарям. Але до нас іде з неба на землю “ні заступник, ні ангел”, а сам Господь, щоб примирити нас з Богом, оновити нас і дати блаженне життя на землі і в вічності. Яка ж тепла, захоплююча й сердечна повинна бути наша зустріч цього незрівняного великого й добродійного Гостя – Христа! “Всякий видол нехай заповниться, а всяка гора й горб нехай униз подадуться, всякі закрути нехай випростуються й місця нерівні нехай вирівнюються” (Ісайї 40,4), – так колись готувались до зустрічі царів земних. Подібно й ми повинні приготувати путь в наші душі народженому Христу. В наших душах є гори й горби, що утруднюють вхід до них, – це наша гордість, наше марносластво, самовпевненість. Є й видоли – це наші життєві гріховні турботи й діла та нечисті прагнення. Є в наших душах закрути й нерівності – це відхилення від шляхів Господніх на шляхи гріха. Все це необхідно усунути з наших душ, коли ми хочемо гідно зустрінути Христа. Все гріховне, нечисте повинно замінитися в нашому житті святим, чистим, високим. Гори й горби повинні стати нижчими через наше смирення. Закрути й нерівності доріг наших життєвих повинні вирівнюватися неухильним виконанням заповідей Божих. Зустріньмо Христа в світлі розуму, знання, яким осяяло світ Різдво Христове, – у світлі віри в Христа, як Бога істинного, Творця неба й землі, Спасителя світу. Прикрасимо, встелімо шлях Його квітами добрих діл, почуттів і прагнень, згідних з Божественною волею. Душею й тілом, серцем і устами виявимо всю теплоту нашої побожності перед Його явлінням, всю повноту любови нашої до Нього. У цілому нашому житті відобразимо Його – всесвятого, всеблагого й велелюбного. Виконавши це, ми приготуємо добру путь для Господа в наші душі.

Обов'язок кожної людини зустрічати Христа з великою радістю й любов'ю, бо Він викупив Своєю кров'ю всіх: і елліна, і юдея, і раба, і вільного, і тих, що шанують істинного Бога, і невір – безбожників, і грішників – розпусників, і мужів, і жон, і старих, і юнаків. Всі можуть спастися, як тільки відмовляться від своїх нечестивих шляхів, увірують у Христа і стануть справжніми Його послідовниками. Отже, ніхто “нехай не розпинає в собі Сина Божого і не зневажає Його” (Евр. VI, 6) Ніхто нехай не виявиться винним зневаження Сина Божого і святої крові завіту, якою освячені (Евр. X, 29), і заслуговуючим страшної кари Божої. “Нехай у всіх зобразиться Христос” (Гал. IV, 19) і ніби знову народиться в серці кожного віруючого у величні дні свята Христового.

Зустрічаючи поважних гостей, кожний старається бути чистим і гарно вбраним. І ми, зустрічаючи небесного Царя, повинні мати бездоганну духовну одягу. Єдина одяга, приємна Христу, це одяга, дана кожному в тайні хрещення, яку ми або прикрашаємо або забруднюємо нашими ділами і вчинками. Кожний, хто має одягу духовну, забруднену гріхами, нехай очистить її покаанням, а хто має вже чисту, нехай старається тримати її в чистоті й прикрашати святими думками, почуттями і ділами. Кожний, хто має неправдиві погляди на Христа, особливо безвірницькі, повинен відкинути їх, і тоді Христос відкривається йому у всій Божественній величі і славі, “в славі Єдинородного від Отця, повним благодаті і істини” (Іо. I, 14).

Отже, приготуймо себе достойно до зустрічі народженого Христа. Приготуймо прості й зручні для Нього шляхи в серця наші, вирівняймо наші душі смиренням і побожністю. Зустріньмо Його в духовній одяжі, очищеній покаанням, з ангельською піснею – “Слава на небі Богові і на землі спокій і над людьми Боже змилювання” та з щирою побожністю й любов'ю, і Христос прийде до нас і оселиться в наших серцях. До цього закликає нас і св. Церква словами вечірньої стихіри в неділю свв. Отців: “Сонце незахідне з дівочої утроби засяяти йде, щоб просвітити весь світ.

Поспішимо зустріти Його очима чистими й чистими діями і приготуємося прийняти Його, що йде до своїх дивним народженням”.

KEEPING THE FAITH IN THE HOLY DAYS...

The key to "keeping the Faith in the Holidays (holy days)" is in the understanding of "time." In the Orthodox East, where we call such days "Feasts" or "Feastdays," this especially means both the **place** of time in our lives and our **use** of time.

First, regarding the **place** of time, the religious anthropologists have shown us in many ways that the human being, from the beginning, understood that the feastdays and celebrations were an organic and essential component in his whole worldview, in his way of life. They discovered that the **homo religiosus**, the religious man, lived in the "rhythm of time" - where beginnings and endings, youth and aging, birth and death, were truly acknowledged as real. Thus the feastday was not something extraneous or accidental to his life; his observation of what was happening in the cosmic occurrences all around him kept this rhythm of time central. Neither was the feast a simple "break" from his usual life of hard work. Far more important to his very being, the feast was - as it should be for us today - a "marker" of such times of change and transformation. Indeed, each celebration was its own "rite of passage," from this point to that point, from this time to that time. And the religious man lived within that cycle, quite naturally.

But when God comes into our world, the Orthodox believe that He takes that which is "natural" to all life, and entering it, infuses it with new meaning. Thus, for example, the early Christians understood that at **Christmas**, the **Nativity** of Christ (which was celebrated at a cosmic time of increasing "light" i.e., as a shift to longer days occurred), a radical change occurred in which God Himself now fully enters our natural time and transforms it forever. (Or to use the words of St. Gregory the Theologian: "The Creator bows down to his own creation.") The same with

Epiphany, which in the Orthodox East is also known as Theophany: God "reveals" Himself in the form of the Trinity, and the entire cosmos - now symbolized in the primordial substance of life, water - is infused with God's presence. At **Easter**, or Pascha ("passover"), the final transformation, the final "rite of passage," is realized as we are taken from death to life. And so on.

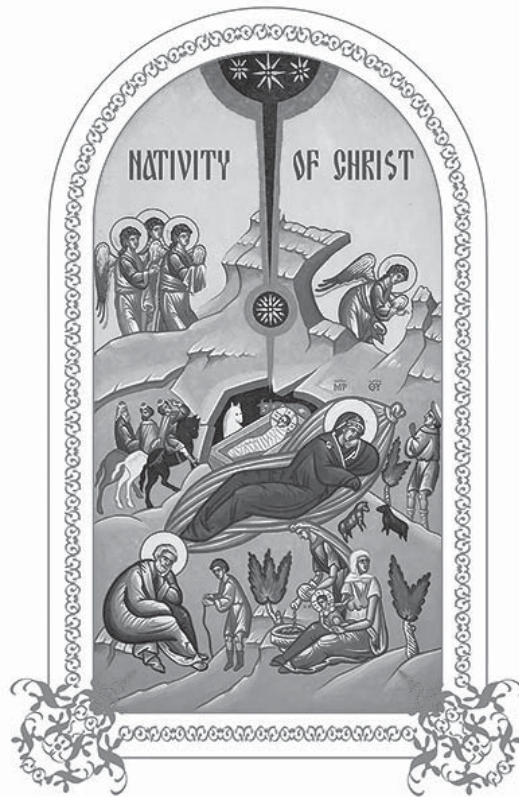
In each case where such a holy day is celebrated, because God enters it - reveals Himself **in** it - natural time, which is still important to us, is now celebrated as something that He has transformed, as something new: "Behold I make all things new!"

And so the question: how indeed can we keep our Faith in the feastday, the holy day, without this understanding of time? Do we moderns arrogantly think we are beyond the natural "rhythm of time?" And have we forgotten that a holy day is something which God **makes** holy when He transforms this natural time into new time? In short, have we lost something that earlier believers held as "critical" to their lives? something they could almost intuit as central to their living?

If one can answer "yes" to any of these questions, we must then ask: What are we to do in order to re-establish the proper place of our Faith in the holy days? The first thing to do is truly to return to this root understanding of "time!" And here we enter our second dimension: our **use** of time.

The Orthodox Christian continually re-establishes that meaning by placing time with the rhythm of "Fast and Feast." Before each feast there is a fast, a time which includes abstinence, prayer and almsgiving. What is the meaning of this Fast, this season of fasting?

Never have there been so many misunderstandings and abuses regarding the meaning of fasting, as "new spiritualities," religious cults based on pop psychology, etc., abound. And yet, if we

do not understand the true meaning, we cannot be led to a proper perspective of time leading up to the feast day - and therefore to our task of keeping our Faith in that holy day.

Basically, the purpose of a fast - and a fasting season - is to gain mastery over oneself. It is seeking to liberate oneself from those elements in our world which precisely seek to hold us in bondage: greed, revenge, gluttony, hate, gossip, etc. It is never only about "food," as if God is pleased when we do not eat. It is never separated from prayer. It is also never about afflicting oneself with suffering and pain. Indeed, in the services of the Orthodox Church, we are reminded that

"the devil **also never eats!**" And when we fast, the Gospel reminds us that we are "to anoint our head and wash our face, that our fast will not be seen by men, but by our Father who sees in secret" (Matthew 6:16-18). Food, of course, has always held its important place in the season of the fast because it is a first-line passion, a temptation, as everyone already knows, which truly does hold us "in bondage." It takes us immediately to the point simply because we need food to live in this earthly life. Thus, abstinence relative to food is a veritable symbol of the more global task of liberation from dependence on this world, and its ways: eat, eat, eat; violence, violence, violence; consume, consume, consume, etc.!

These - and others like them - militate against our seeking a dimension of life beyond this earthly world. Indeed, we must seek to be free **for** something, but first we must struggle to be free **from** something: the earthly passions which seek to possess us.

And that's the point! We fast not only as an end in itself, but as a means to an end: to enter fully and organically into a holy time with God, and for our present purposes, this means the use of time culminating at the holy day, the sacred feastday.

Therefore, this season of the fast - which leads to the feast - is never a time of "business as usual." It is indeed a special time, one in which a struggle leads to a goal. It must, however, remain humble and never lead to judgmentalism or arrogance. In the seventh century, St. Dorotheos well-noted this truth: "When one fasts, thinking he is achieving something especially virtuous, he fasts foolishly, for he soon begins to criticize others and to consider himself something greater." Or to use the words of the Great Apostle Paul in his Epistle to the Romans: "Let him who eats not despise him who abstains, and let him who abstains not judge him who eats for God has welcomed him. Who are you to judge the servant of another?" We see in this way that a fast, and a season of the fast, is never limited to the excesses

which may come **into** our minds and mouths, but which also proceed **out** of our minds and mouths!

Another critical element which truly belongs to the season preparatory to the holy day is **almsgiving**. When almsgiving is combined with prayer and fasting, those in the Eastern Christian Tradition believe they are creating the best environment for keeping our Faith in the celebration of a Feastday.

Again, like prayer and fasting, "when you give alms, do not let your left hand know what your right hand is doing, so that your alms may be in secret, and your Father, who sees in secret, will reward you" (Matthew 6:1-4). Such is the humility needed when almsgiving is practiced. St.

John Chrysostom, a great fourth century presbyter and Bishop of the Church, says we simply cannot be saved without giving alms. He reminds us that the wealthy can come closer to God only to the degree that they are charitable. Like Chrysostom, St. Basil the Great is even more specific: A person who has two coats and two pairs of shoes while his neighbor has none, is a "thief." We must wonder, of course, what this says about the excesses of commercialism which abound during this very same season of preparation for the holy days!

And yet, almsgiving during the preparatory time of the fast is merely reflecting God's love: "If any one has all the world's goods, and sees his brother in need, yet closes his heart against that brother, how does God's love abide in him?" (1 John 3:17) Just as in a person's stewardship for his or her parish, his or her community of Faith, if such giving is to be of any value, it must be a spiritual "offering of sacrifice." One cannot merely give what is "left over" after all his own needs are satisfied; one must take from the essentials of his own life and offer it. Is this not the meaning of the poor widow in Luke's Gospel?

Many rich people put in large sums. And a poor widow came, and put in two copper coins, which make a penny. And Jesus called his disciples and said to them, "Truly I say to you, this poor widow has put in more than all the rest: for they contributed out of their abundance, but she out of her poverty has put in of her essential living."

And so, in attempting "to keep our Faith in the holidays (holy days)," understanding both the **place** of time and our **use** of time, is essential. Within the "rhythm of time," natural to all of life, we cannot be passive. We must ourselves "struggle" during the preparatory time of fasting in order to truly arrive at a celebration of our Faith during the Feast Day. Remembering that any holy day is a day when God makes Himself known to us, a day when the doors are thrown open, allowing us to draw near to His presence - that is, precisely to enter into His Kingdom - the struggle on our part to get there is critical. For as Our Lord Himself said: "The Kingdom of God is taken by force."

A CHRISTMAS MESSAGE TO THOSE WHO WANT TO LISTEN

Michael Mona

Today we are faced with the preeminent fact that if civilization is to survive, we must cultivate the science of human relationship, the ability of all people of all kinds to live together and work together in the world of peace, because we find ourselves living in a global age with problems and conflicts on a global scale. Either we shall learn to resolve these problems together, or we shall destroy one another. To achieve this dream we must have leaders who can hold the affection of the people, those who are liked for their simplicity, sincerity, modesty and genuine desire to do what is right.

This dream should be the duty of everyone, to unite in the restoration of mankind, and the reestablishment of peace and harmony. But strange as it seems even in our modern civilization, we see groups with conflicting beliefs whether politically or ideologically, disagreement over such matters, and people even condemn and persecute each other. This has been the root of many of the most serious conflicts for years.

If we hope to enjoy some semblance of tranquility, then it is imperative to have leaders who can inspire affection and trust - we need men of sound judgment and the ability and strength of character to represent the people. We need leaders who could furnish us with a field of opportunity - a gate of escape from the bondage of the past, with freshness and confidence, and to lead mankind out of fear, savagery, poverty and tyranny into a world of peace, unity and progress. We need men who will inspire the race to new hopes and new dreams. Doesn't anyone realize our civilization is on the brink of decadence?

On January 7 (December 25), we will (hopefully) celebrate a most cherished holiday: the feast of the Nativity of our Lord. Christmas is supposed to be a day people go to church to pray together - a day of joy - families and friends gather to celebrate the occasion. But ironically it seems as though we have lost the meaning of what Christmas is all about. How can we pretend to celebrate Christmas in good spirit, while in some countries, people by the thousands are being killed almost everyday, and children are massacred or left homeless and crying for their parents? People have lost their identity. How can we pretend to enjoy Christmas, yet there's so much hate and the world is imprisoned in a web of tension - and the fear that the world might explode into an ugly devastation and world conflict? Look around, you see people afraid to believe or trust one another. Consequently, we must make it our moral duty to find solutions to cure the ills that are hurting society - not by building walls - we must build

bridges so we can embrace one another. How can we pretend to enjoy Christmas while the world is torn with racial antagonism, and it is effacing the essence of our lives? Isn't it strange, we are living in a world of awesome advancement and progress, yet paradoxically, with appalling and mounting evil? How can we pretend there's a true Christmas spirit, yet poverty and famine exist in all God's creation? We are seeing countries that keep parading their military might to impress the world that they are capable of destroying the world? How can we pretend to celebrate Christmas in good faith, yet we are letting our culture be marked by violence, dislocation and rootlessness? How can we ignore the millions of people who are hungry and taking their food where they can find it and sleeping wherever fate decrees? Poverty and hunger can destroy you - it could make you bitter and resentful - it can sap your energy and tempt you to give up. This is ugly and tragic. Are we living in a lawless and heartless world?

Dear God, why is there so much hate, distrust, bigotry, corruption, greed, deceit and wickedness? Man should realize that we are living in the most dangerous time in the history of mankind - and we are just one push away from the ultimate holocaust.

It has been a tradition to decorate our homes and trees with holly, but why decorate with holly if we have no holly in our hearts? Why celebrate outwardly if the Christmas spirit is not in us? On Christmas eve, as church bells peal and chimes ring out, open your windows and shout to the world, "Christ is born - let peace and good will exist among all peoples."

My Christmas prayer: *"May the Lord's love and grace shine upon all people and may He guide us in the way of peace and understanding among everyone."*

Please God, grant us a life crowned with contentment and a sense of purpose."

СИМВОЛІКА ХЛІБА В УКРАЇНСЬКОМУ РІЗДВІ

Скрижалі духа

Українські народні звичаї та обряди надзвичайно багаті на різноманітні символи. Виникаючи і розвиваючись як семантично насичені дієства та завдяки різноманітній символіці вони часто самі перетворювалися на магічно-символічні акти. Серед численних обрядово-звичаєвих символів особливо привертає увагу образ хліба.

МОЖНА СТВЕРДЖУВАТИ НАВІТЬ, ЩО ДОМІНУЮЧИМ СИМВОЛОМ В УКРАЇНСЬКІЙ КАЛЕНДАРНІЙ ТА РОДИННІЙ ОБРЯДОВОСТІ (ТА СУПРОВІДНИХ ФОЛКЛЬОРНИХ ТЕКСТАХ) Є ХЛІБ, - ЯК ОСНОВА ХЛІБОРОБСЬКОЇ НАЦІЇ, ЯК ЇЇ ДУХОВНА І МОРАЛЬНА ЦІННІСТЬ. ХЛІБ ДЛЯ НАШОГО НАРОДУ БУВ І ЗАЛИШАЄТЬСЯ НЕ ЛИШЕ КАТЕГОРІЄЮ ВИМІРУ ДОБРОБУТУ. ВІН ЗДАВНА БУВ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ МІРИЛОМ ДУХОВНОСТІ, ЛЮДЯНОСТІ, ВНУТРІШНЬОЇ КУЛЬТУРИ, МОРАЛЬНОЇ ЧИСТОТИ, СОВІСТИ. ХЛІБ - ЦЕ ЗНАК САМОГО ЖИТТЯ, ЙОГО ОБОЖНЮЮТЬ, ДО НЬОГО ЗВЕРТАЮТЬСЯ, ЯК ДО ЖИВОЇ ІСТОТИ, З НИМ ПОВОДЯТЬСЯ БЕРЕЖНО.

Через символ хліба можна простежити цілісність національного світогляду, що існує у глибинній національно-культурній традиції і всеохопності національного світоглядного мислення - природно-астрального, господарського та родинного. У такому розумінні хліб виступає не просто як с и м в о л, але і як і д е я, як незмінна основа людського життя, що реалізується в обрядовості та фолкльорних текстах.

Космогонічну семантику цього символу, очевидно, найбільш яскраво висвітлив К. Сосенко у своїй монографії Культурно-історична постать староукраїнських свят Різдва і Щедрого Вечера. Звичайно, емпіричною базою для цих і багатьох досліджень стали фолкльорні записи названих та інших збирачів народної творчості, зокрема Зоряна Доленги-Ходаковського, Вацлава з Олеська, А. Метлинського, В. Гнатюка і т. д. Проте покищо на сьогодні не маємо цілісного, багатоаспектного дослідження на дану тему.

Перш ніж звернутися до аналізу конкретного обрядового матеріалу, зауважимо, що символічними є вже самі ф о р м и хліба, використовувані та відображені в українській обрядовості,

як, наприклад, колос, сніп, зерно, кутя, житній та пшеничний хліб, різного роду ритуальні хліби. До кожного свята чи обряду випікався хліб певного вигляду і форми, що має чисто символічне, а часто і магічне значення.

Життя хлібороба-українця в давнину повністю було підпорядковане календарним хліборобським обрядам. На річне коло сонця накладався річний хліборобський цикл та коло родинної обрядовості, тісно пов'язане з календарними обрядами, утворюючи, отже, потрібне обрядове коло, в якому наскрізним є поетичний символ хліба з усіма своїми похідними та багатомірною варіативністю.

У даному колі української обрядовості зберігається культ, де хліб виступає, насамперед, як символ космогонічний. З самого початку хліб традиційно мав круглу форму і вже цим самим символізував сонце, яке в дохристиянський період було одним із найбільш культивованих божеств. Як зазначає Ю. З. Круть у дослідженні Хліборобська обрядова поезія слов'ян, "сонце вважалось творцем урожаю, першопричиною земних природних явищ. Йому поклонялися, перед його всемогутньою величчю схилялися, до нього звертали свої погляди, виголошували певні обрядові формули", саме тому, мабуть, і перші хлібні пожертвування були принесені сонцю, а пізніше ритуальні хліби починають відігравати певні функції у християнських обрядах та при церковному богослужінні (і це є окрема, не менш важлива тема для дослідження).

Ми знаємо, що у Різдвяні свята використовуються різні форми обрядового хліба: Дідух, кутя, паляниці, книші, пироги та ін. Є підстави вважати, що за давньосимволічним значенням ритуального хліба до цієї ж групи свят слід віднести й Андріїв день (13 грудня). Це свято передувало "народженню сонця", а к а л е т а (обрядовий корж) є його символічним образом.

Зупинимось дещо детальніше на значенні окремих форм хліба, що використовуються або випікаються на Різдвяні свята. Мабуть, найбільш значимим серед них є Дідух (Дід, Коляда). Дідух був символічним

(Закінчення на ст. 19)

Слово животворче і руйнівне

Василь СЛАПЧУК

Запам'яталася фраза із якогось фільму: *"Добре слово і котові приємне"*. За дослівність не ручаюся, але суть збережена. Добре слово. Погане слово. Здавалося б, поняття надто відносні. Але хіба благословення дається для двозначного трактування? Хіба зуміємо витлумачити прокляття як щось позитивне? Епіграфом до своїх роздумів над словом намірявся взяти цитату із апостола Павла: "... Слово - живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця" (Євр. 4. 12). Перечитавши кілька разів вподобане мотто, збагнув, що я невиправдано злегковажив би, беручись самотужки давати оцінку слову, не посилаючись при цьому на Святе Письмо. Оскільки будь-яке людське судження завжди буде суб'єктивним, об'єктивним є лише закон Божий, Божі заповіді. Відтак існує тільки авторитет Біблії, Євангелії, авторитет Слова Божого.

Апостол Павло у посланні до Євреїв пише: "Вірую ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані..." (11. 3). Ось як про це оповідається в Бутті: "І сказав Бог: "Нехай буде світло!" І настало світло" (1, 3). Все інше - таким же чином. Сказав Бог... І так сталося. Справді, одним лише голим розумом, що не озброєний вірою, людина не здатна осягнути велич і силу Слова Божого, попри те, що "Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих" (Мт. 4. 4) Пересічна людина більше думає про хліб, аніж розмірковує над словом Божим, і хоч її манною небесною годуй, вона слухає і не чує, дивиться і не бачить. Тільки духовна людина в серці своїм може сказати: "Слово Твоє - світильник перед ногами в мене, світло на моїй стежці" (Пс. 119, 105).

Оскільки людина створена за подобою Божою, то безперечно, що й слово людини є похідним від слова Божого. Але як гріх спотворює образ людини, віддаляючи і відрізняючи від образу Божого, так само гріх накладає відбиток на слово людське, від чого воно може стати руйнівним. Залежно від того, добром чи злом наповнює людина власне слово. На превеликий жаль, люди ставляться до власного слова без належної поваги, звівши його ціну до дрібної розмінної монети, або й гірше - сміять словами, спльовують ними собі та іншим під ноги... Людина забруднює недобрими словами свій життєвий простір, гублячи божественний зміст, викликаючи відразу в ангелів Господніх.

Усі ми є щоденними свідками брутальної лайки не вулицях. Лихословлять не тільки чоловіки - незалежно від стану, але й жінки. Лаються діти, бажаючи видаватися дорослими... Лихословлять політики і діячі культури. Мат привноситься в літературу. Напевно, іноді це художньо виправдано, позаяк існують поняття життєвої правди і правди художньої. Художникові дозволено все, але чи все те виправдане? Якщо художника не влаштовують якісь етичні й естетичні норми, що склалися в літературі, мусить самотужки виробляти критерії для внутрішнього користування, які б оберігали від самознищення, від підміни істоти творця істотою антитворця, руйнівника, варвара. З'являються літератори, яким просто нічого сказати, якщо вони не залаються. І такий стан речей поволі стає нормою.

Із власного досвіду знаю, як легко втратити відчуття ваги слова. Мені виповнилося двадцять літ, я щойно повернувся з війська, у моєму лексиконі найбільш вживані - нецензурні слова. Я звик до них, вони стали для мене незамінними. Усі інші слова, окрім мату, зробилися беззмістовними, прісними, ніякими. Якщо я замість лайки, вжив якесь пристойне слово, то це виглядало так, наче я нічого й не сказав. Принаймні так мені видавалося. І це притому, що в колах, де мені випало набувати життєвого досвіду, я зловживав нецензурщиною не більше від інших. Ймовірно, що й надалі усі свої негативні й позитивні почуття та емоції вдавалося

б виражати за допомогою якогось десятка брутальних слів, якби мені не зустрілася жінка, заради якої я вирішив змінити себе. Дуже важливо, щоб у житті зустрівся (був) хтось, заради кого хотілося б зробити себе кращим. Дуже важливо, щоб знайшовся хтось, хто б прагнув, аби ви стали кращим. Мені пощастило. І перше, що я зробив - заборонив собі лихослів'я. Ми повинні творити себе (вдосконалювати) для інших і для себе. Повинні, навіть якщо інші (наші близькі чи дальні) від нас цього не вимагають, а самим нам не хочеться. Повинні, бо цього хоче Бог. Бог хоче, аби ми наближалися до Нього, вдосконалюючись, набували подоби Божої.

Ісус Христос застерігає: "Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня! Бо зо слів своїх будеш виправданий і зо слів своїх будеш засуджений" (Мт. 12. 36-37). Або й зовсім конкретно: "А хто скаже на брата свого: "рака", підпадає верховному судові, а хто скаже, "дурний", підпадає гесні огненній" (Мт. 5.22).

Хіба нема над чим задуматися?

Віра

(Закінчення на ст. 30)

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

*Преподобним отцям, всечесному монашеству, Божому люду Української Православної Церкви
в Україні і поза нею:*

Голодомор в Україні 1932-33 рр.

Дорогі Брати і Сестри!

Кожного року восени, ми українці на Батьківщині і в Діаспорі збираємося, щоб разом вшанувати пам'ять тих братів і сестер, що були замучені голодом в 1932-33 рр.

Цього року минає 76 літ від тієї страшної трагедії, яку пережив наш нарід, і ми, тут в Діаспорі вшановуємо їхню пам'ять. З цієї нагоди ми зустрічаємо в нашій пресі дуже багато статей, які свідчать про те страхіття. То свідчать ті, що самі пухли й голодували, ті, що бачили як наш люд вмирав, вони бачили вимерлі цілі села, які позаростали бур'янами, бачили мертвих по полях, по дорогах, в містах на вулицях, вони бачили як тих мертвих збирали на вози й везли, щоб поховати в спільній могилі, вони бачили як старий чоловік ходив по селі і збирав у мішок мертвих немовлят і носив на цвинтар, щоб похоронити.

Вмирали старі, вмирали молоді, чоловіки й жінки, вмирали діти й немовлята. Одна четвертина всього українського населення вимерла з голоду. Тут ми питаємо себе, чому українське населення мусіло помирати такою страшною смертю? Чи українська земля не могла прогодувати того хлібороба, що своїм потом зрештував її, що своєю кров'ю захищав її? Так, могла.

Сам Сталін сказав в січні 1933 року, що на Україні в 1932 році був великий урожай, то значить, що було хліба й до хліба, то коли так, то чому ж виник голод? Тому, що цей голод був потрібний комуні, це була фаза боротьби з українською інтелігенцією, з українськими робітниками, з селянами-хліборобами, з тими, що держались своєї святої Православної Церкви, з тими, що захищали свою українську мову й хотіли бути господарями у своїй хаті.

За наказом червоного окупанта, посунули на Україну тисячі НКВД, міліції, комсомольців та своїх перекінчиків, які ходили по селах і забирали останнє зеренце, не лише з комор, але і з горщика, що господині пробували заховати від їхнього ока.

Залишили були населення, головно по селах, без жодної їжі. Люди почали голодувати, пухнути й умирати. В багатьох селах від 50 до 75 процент населення вимерло, а решта хто ще мав сили, розійшлися по Советському Союзу,

Церква-пам'ятник св. Андрія Первозванного в духовному осередку УПЦ в США (Савт Бавнд Брук, Н. Дж.), зведена в пам'ять жертв штучно-створеного Голодомору в Україні 1932-1933 років.

St. Andrew Memorial Church at the Metropolia center of our UOC of the USA (South Bound Brook, NJ).

The church is a monument for the victims of the Genocidal Famine in Ukraine of 1932-1933.

шукаючи куска хліба, або пішли до колгоспу, щоб врятуватися від страшної голодної смерти. Більшовики знали, що світ буде їх осуджувати за цей злочин проти України, тому в 1933 році було заборонено закордонним кореспондентам відвідувати Україну.

Але весь світ дізнався про те страхіття, що панувало на Україні, і часописи у вільному світі почали про це писати. Тоді газета «Правда» напала на австрійський часопис «Райхспост» за те, що цей часопис писав про голод на Україні. Вільний світ zareагував — перше Українські Церкви на еміграції, Ліга Націй, Конгрес Європейських меншостей. Але всі протести, всі збірки, не мали успіху, бо окупанти твердили, що ніякого голоду на Україні немає і ніякої допомоги для України не потрібно.

Від того часу минуло 76 років. Україна не загинула, як цього бажали вороги, вона продовжує свою боротьбу й вірить у свою перемогу!

(Закінчення на ст. 15)

PERMANENT CONFERENCE OF UKRAINIAN ORTHODOX HIERARCHS BEYOND THE BORDERS OF UKRAINE

*To the Venerable Clergy, Monastics and Faithful of the Ukrainian Orthodox Church Beyond
the Borders of Ukraine and to our Brothers and Sisters of the Faith in Ukraine:*

Famine (*Holodomor*) in Ukraine 1932 - 1933

Dear Brothers and Sisters in our Lord,

During the autumn every year we Ukrainians in the homeland and in the Diaspora gather together to honor the memory of our brothers and sisters who were made to suffer through the Holodomor of 1932-33.

This year we mark 76 years since that terrible tragedy which was experienced by our nation, and we here in the Diaspora honor the memory of its victims. At this time we find many articles in our press which bear witness to this terrible act. We read about those who were swollen with hunger and starvation; those who witnessed the death of others; those who saw entire villages of the dead overgrown with weeds; those who saw the dead in the fields, on the highways, in towns on the streets; those who witnessed how corpses were loaded onto carts and taken to be buried in a common grave and of how an old man walked through the village gathering the bodies of dead babies in a sack to take them to the cemetery and give them burial.

The old, the young, men and women, children and babies – all died. One fourth of the entire Ukrainian population died from starvation. We ask ourselves: “Why was it necessary for the Ukrainian population to die such a horrific death? Could the Ukrainian land not feed the peasant, who by the sweat of his brow cultivated her, who by his own blood protected her?”

The answer is, of course, that yes, she could have.

Stalin himself in January of 1933 stated that there was a great harvest in Ukraine in 1932. In other words, there was bread, bread to spare. If this was so, how did a famine occur? It is because this famine was needed by the communists. It was a phase of the battle with the Ukrainian intelligentsia, with the Ukrainian workers, with the villagers and peasants, with those who supported their Holy Orthodox Church, with those who maintained their Ukrainian language and wished to be the master in their own home.

Following the orders of the red occupiers, thousands of NKVD (Soviet Secret Police) agents, members of the militia, members of the Communist Youth and other lackeys were set loose in

*Пам'ятник жертвам штучно-створеного Голодомору в
Україні 1932-1933 років. (Київ, Україна)*

*Monument for the victims of the Genocidal Famine in Ukraine
of 1932-1933. (Kyiv, Ukraine)*

Ukraine to go through the villages and take the last grains of wheat, not only from the silos and barns, but even from homes, where mothers had hidden some in hope of feeding their children.

The population, especially in the villages, was left with no food. People began to starve, swell up, and die. In many villages from 50 to 75 percent of the population died, and those who had the means to do so wandered throughout the Soviet Union seeking a piece of

(Conclusion on p. 15)

Меморі Етерна! Вічна пам'ять!

(Закінчення із ст. 13)

(Conclusion from p. 14)

Famine (Holodomor) in Ukraine 1932 - 1933

Голодомор в Україні 1932-33 рр.

Ми збираємось кожної осені, щоб разом помолитися за спокій душ замучених голодом, щоб Господь оселив їх там, де праведники спочивають, а нам, щоб подав сили встояти в боротьбі, щоб не заломитися, а йти твердим кроком аж до перемоги, до утвердження сильної і міцної Української держави.

"Так, Господи, допоможи нам в цьому великому ділі, щоб наш народ ставши 18 років тому вільним, і надалі міг молитися у своїй рідній Церкві, своєю рідною мовою і щоб наші вороги не мали більше можливості мордувати наш народ, так як вони це зробили в 1932-33 рр. Допоможи нам, Боже, збудувати міцну Україну і щоб була в нас, за словами Тараса Шевченка: 'в своїй хаті – своя правда і сила, і воля!' А пам'ять тим нашим батькам, матерям, братам і сестрам, які загинули від цього страшного лиха, нехай буде вічною."

†КОНСТАНТИН

*Митрополит Української Православної Церкви в США
і діаспорі*

†ІВАН

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

†АНТОНІЙ

Архієпископ Української Православної Церкви в США

†ЮАН

Архієпископ Української Православної Церкви в діаспорі

†ЮРІЙ

*Архієпископ Української Православної Церкви
в Канаді*

†ЄРЕМІЯ

*Архієпископ Південно-Американської Епархії
Української Православної Церкви*

†ІЛАРІОН

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

†АНДРІЙ

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

†ДАНИІЛ

*Єпископ Української Православної Церкви
в США*

bread or joined a collective farm to save themselves from a terrible death by hunger. The Bolsheviks knew that the world would condemn them for this great crime against Ukraine, and so in 1933 foreign correspondents were forbidden to visit Ukraine. The whole world learned, however, of this terror which engulfed Ukraine and newspapers in the free world began to write about it. The Soviet newspaper "Pravda" attacked the Austrian newspaper "Reichspost", which published articles about the famine. The free world reacted – first of all the Ukrainian churches in the Diaspora, the League of Nations, the Congress of European Minorities. Neither protests nor charitable collections had any success, for the occupiers swore that there was no famine in Ukraine and therefore Ukraine needed no help.

Seventy-six years have passed! Ukraine was not destroyed as her enemies had hoped, but continues to struggle to this today and believes in her ultimate victory!

We gather every autumn to pray together for the repose of the souls of those who perished by starvation – that the Lord has granted them a place where the righteous dwell, and that He will give us the strength to continue the fight and not become discouraged, but to proceed with firm steps to victory, in building a strong and firm Ukrainian state.

"Yes Lord, help us in this great task, that our people, already living eighteen years in freedom, might continue to pray in their native Church and in their native language and that our enemies would never again have the opportunity to commit genocide against our people as they did in 1932/33. Help us, O God, to build a strong Ukraine in order that we would have, in the words of Taras Shevchenko, 'in our own house – our own truth, and strength, and freedom!' May the memory of our fathers, mothers, brothers and sisters who perished in this horrible evil be eternal."

†CONSTANTINE

*Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in the USA
and in Diaspora*

†JOHN

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†ANTONY

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

†IOAN

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church in Diaspora

†YURIJ

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†JEREMIAH

*Archbishop of the South American Eparchy of the Ukrainian
Orthodox Church*

†ILARION

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†ANDRIY

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†DANIEL

*Bishop of the Ukrainian Orthodox Church in the
USA*

Віра

15

ч. 4 (135), 2009

Ukrainian Museum of New Jersey In Memory of Patriarch Mstyslav I History and Education Complex of the UOC of USA

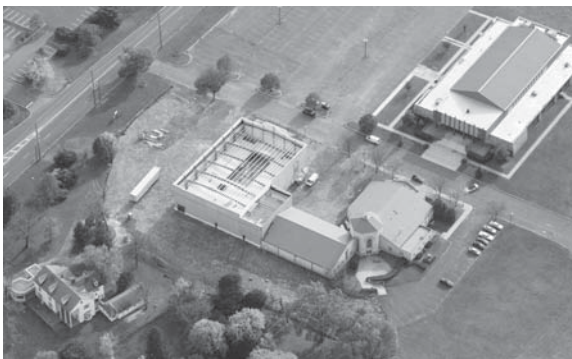

On Becoming a Part of History ...

Construction on the Ukrainian Museum of New Jersey in memory of Patriarch Mstyslav I has continued throughout the summer. The newest photographs displayed on these pages were taken just days before the beginning of hoisting the roof of the building into place. It has been a fascinating experience to follow the construction process. The heavily insulated walls went into place and concrete stucco was applied with a mesh, which will serve as a foundation for the final stucco application, also being applied as you read these words.

Sometimes from photographs it is difficult to get a feeling for the size of the 30,000 square feet building, but please take note of the three pictures from up on the second floor, which give a perspective of size. They are three images of Archbishop Antony taken from the same spot. The Archbishop is in three different positions giving the viewer an impressive idea of the size of the building. The second floor will house the 1800 square feet environmentally controlled exhibit and storage area, an 1800 square feet storage room, a 200 person capacity conference room and 10 (6 @ 400 square feet, 2 @ 200 square feet and 2 @ 300 square feet) exhibit areas — all in addition to 1500 square feet opening in the center allowing the visitor to gaze down upon the first floor 2400 square feet primary exhibit and social area, along with five additional 400 square feet exhibit rooms, another 600 square feet conference room and a 600 square feet audio and video media center. Also on the first floor are a huge exhibit prep room, HEC offices, our new ecclesiastical supply, bookstore and gift shop and the main lobby.

The aerial photographs give a comprehensive view of the entire construction site and the museum's proximity to the Consistory and Library Center. Please note in the photo of our entire property — minus the three large office buildings on the left — the beauty of the fall colors, which enhance the beauty of our property. The ground level photographs provide good views of the details, which will enhance the exterior of the building. Note that there are no windows through which damaging natural light can affect our collection. We will have state of the art lighting in all areas of the building to properly display the many artifacts we possess.

We have reached a very critical stage in our construction process. The building will be completely closed in for the winter

months with two porticos, which are about to be constructed, and we will slowly begin the process of completing the interior of the building. Slowly? Yes, VERY slowly, because we have come nearly to the end of the finances we have had available for construction. We have been able to purchase most of the heating and air-conditioning equipment, but we do NOT have the financial

(Conclusion on p. 18)

Український музей Нью Джерзі в пам'ять патріарха Мстислава I Історичний та освітній комплекс УПЦ в США

БУТИ ЧАСТИНОЮ ІСТОРІЇ...

Будівництво Українського Музею Нью-Джерзі в пам'ять Патріарха Мстислава I продовжувалось на протязі усього літа. Було встановлено добре ізольовані стіни, нанесено бетонну штукатурку разом з сіткою, яка буде служити основою для остаточної штукатурки. Стежити за процесом будівництва було захоплюючим досвідом. Найновіші фотографії, показані на цих сторінках, були взяті тільки пару днів перед початком встановлення даху будинка.

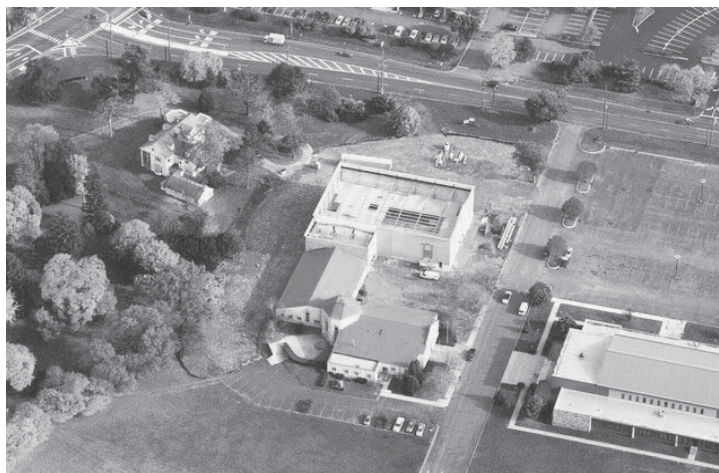
Часом з фотографій важко побачити справжній розмір будинку який має 30,000 кв. фт., але будь ласка, зверніть увагу на три фотографії взяті на другому поверсі, які краще показують його величину. Цих три фотографії, з владики архієпископа Антонія були зроблені з одного і того ж місця. Архієпископ Антоній у трьох різних місцях дає вам виразнішу ідею про справжній розмір будинку. Другий поверх буде вміщати 1800 кв. фт. екологічно пристосовану кімнату для експонатів та місце їх зберігання, 1800 кв. фт. приміщення для зберігання речей музею, конференційний зал на 200 осіб, 10 галерей (шість по 400 кв. фт., дві по 200 кв. фт., дві по 300 кв. фт.). Все це в додаток до 1500 кв. фт. відкритого приміщення з панорамним оглядом головної галереї, розташованої на першому поверсі, величиною 2400 кв. фт. разом з п'ятьма додатковими 400 кв. фт. галереями, ще один конферен-

ційний зал розміром 600 кв. фт. та аудіо та медіа центр розміром 600 кв. фт. Також, на першому поверсі буде велика кімната підготовки експонатів, канцелярії ІОК, наша нова крамниця з книгами, церковними речами та головний вестибюль.

Фотографії зроблені з повітря дають всеосяжний вигляд цілої будівлі та показують близькість музею до Консисторії та Бібліотеки. Зверніть увагу на фотографії нашого цілого маєтку, красу осінніх кольорів, які покращують красу нашого маєтку. На фотографіях зроблених знадвору, можна добре бачити чудові деталі які прикрашають зовнішній вигляд будинку.

ку. Зауважте, що будинок немає вікон, через те, що руйнівне натуральне світло може пошкодити всю нашу колекцію. Ми будемо мати сучасне освітлення у всіх приміщеннях будинку, для відповідної виставки-презентації багатьох наших експонатів.

(Закінчення на ст. 18)

Ukrainian Museum of New Jersey In Memory of Patriarch Mstyslav I History and Education Complex of the UOC of USA

Український музей Нью Джерзі в пам'ять патріарха Мстислава I Історичний та освітній комплекс УПЦ в США

resources to install it. In addition, our plumbing and electrical work CAN proceed through the winter months, IF, we receive contributions to permit it. We remind all our readers that the Historical and Educational Complex is being built with donated funds only. We have not and will not utilize general church funds for this purpose. Therefore, if you have been holding back your contribution until "construction" is under way – as we have heard so often – then NOW is the time to submit it to us. Our goal is to hold our grand opening and dedication of the Historical and Education Complex, which includes the Ukrainian Museum of New Jersey in memory of Patriarch Mstyslav I, the Metropolitan Andrew Kuschak Archive and Research Center, our Library, Cultural Center and much more – in the spring of 2012.

Whether or not we meet that goal is completely up to you! PLEASE do not delay in making your contribution, or if you already have contributed, please consider contributing further.

There are still many, many naming opportunities, including major exhibit areas available for sponsorship, as well as smaller sponsorships. Become part of history by contribution your share today. Won't you consider joining them so that your name will appear also? We look forward to hearing from you soon.

(Закінчення із ст. 17)

(Conclusion from p. 16)

БУТИ ЧАСТИНОЮ ІСТОРИЇ...

On Becoming a Part of History ...

Ми дійшли до дуже критичного етапу у нашому будівельному процесі. Будинок буде повністю закритий на зиму з двома портиками, які ось-ось будуть побудовані, і ми повільно почнемо процес закінчення внутрішньої частини будинку. Повільно? Так, ДУЖЕ повільно, через те що фінанси, які були призначені на будівлю, майже всі вичерпані. Ми змогли купити більшість обладнання для опалення та кондиціонування повітря, але ми НЕМАЄМО фінансових ресурсів щоб їх установити. В додаток, водопровідні та електричні системи МОЖУТЬ бути встановлені у зимові місяці, ЯКЩО ми дістанемо від вас на це пожертви. Ми нагадуємо нашим читачам, що Історичний та освітній комплекс будується тільки з зібраних на цю ціль коштів. Ми не використовували, і не будемо використовувати загальні церковні фонди на цю ціль. Тому, якщо ви притримували ваші пожертви доки не розпочеться конструкція (що ми чули дуже часто) тоді ТЕПЕР є час виконати вашу обіцянку. Нашою метою є, щоб весною 2012 року мати урочисте відкриття та присвячення Історичного та освітнього комплексу, в якому буде Український Музей Нью-Джерзі в пам'ять Патріарха Мстислава I, Архівний та дослідницький центр Митрополита Андрія Кущака, наша бібліотека, культурний центр та багато іншого. Чи зможемо ми досягнути цієї мети, залежить цілком від вас! БУДЬ ЛАСКА не відкладайте на пізніше ваші пожертви, або якщо ви вже пожертвували, будь ласка обдумайте можливість додаткової пожертви.

Існує ще дуже багато проектів для спонсорвання, в тому числі основні галереї, а також і менші проекти. Будьте частиною історії, внесіть вашу частку сьогодні. Чому ж і вам не приєднатися до них? Ми сподіваємось почути від вас у найближчому часі.

(Продовження із ст. 11)

СИМВОЛІКА ХЛІБА В УКРАЇНСЬКОМУ РІЗДВІ

божеством нового врожаю, оберегом. Тому господар, ставлячи його на покуті, промовляє слова приблизно такого змісту: "Наситив еси, напоїв, нагодував, нагрів нас і нашу худібку, оберіг нашу ниву - подай це ще краще цього року". Окрім того, обрядова регіональна назва цього житнього, пшеничного або збірного снопа (Дідух - Дід-Дух) дозволяє вважати, що це був ще й символ пошанування предків, місце зосередження душ (духів) померлих родичів, які приходять у Святі вечори до свого роду (у Різдвяні свята культ пошанування предків надзвичайно розвинений).

Інші форми різдвяного хліба зосереджували в собі головним чином мітологічну символіку - були космогонічними символами астральної трійці (сонце, місяць, зорі чи сонце, місяць, дрібен дощик) або якихось елементів із неї. І основною функцією, яку виконувала вся ця система хлібів-символів була функція заклинання на новий врожай. Яскравим свідченням цього є обрядові тексти колядок, щедрівок, примовлянь, віншівок, засівалок, театралізованих дійств.

*Стоїть же, стоїть нова світлонька,
А в тій світлонці тисовий столик,
При тім столику три гості сидять,
Три гості сидять, три товариші.*

*Один товариш - я с н е с о н е ч к о,
Другий товариш - т а м і с я ч е н ь к о,
Третій товариш - т а д р і б е н д о щ и к.*

С о н ц е м о в и т ь: "Нема над мене.

Як же я зійду в неділю рано,

Огрію ж бо я гори й долини,

Гори й долини, поля й дуброви;

Морози спадуть, а роси стануть".

Місяць же м о в и т ь: "Нема над мене.

Як же зійду я разом з зорями,

Урадуються гості в дорозі,

Гості в дорозі, війська в обозі".

Дрібен дощ м о в и т ь: "Нема над мене.

Як же я піду три рази мая,

А зрадується жито, пшениця,

Жито-пшениця, всяка пашниця.

Будуть снопоньки, як повозоньки,

Будуть копоньки, яко звіздоньки".

В іншій колядці окрім згаданих космогонічних персонажів згадуються інші символічні форми хліба. Наприклад, часто у зверненні до господаря, якого величають, говориться:

*Застеляй столи, клади калачі,
Клади калачі з ярої пшениці..
Дарує Господь два лани жита,
Два лани жита, третій пшениці,
Третій пшениці на паляниці..*

Т а к к а л а ч (у деяких регіонах к о р о ч у н) - обрядовий хліб з нового врожаю (ярої пшениці) є не лише космогонічним символом, він по суті є даром при зустрічі дорогих гостей. У пізніших, трансформованих,

варіантах цими гостями є святі (або Ісус, Божа Матір і Святий Петро). У розглянутому тексті християнський мотив виражено словами "дарує Господь два лани жита, два лани жита, третій пшениці..". В даному випадку "два лани жита" символізують хліб щоденний, а "третій пшениці на паляниці" - хліб святковий.

У багатьох різдвяних обрядових текстах, особливо колядках, щедрівках (як, до речі, і в наведеній вище) спостерігаємо

досить природне поєднання давньої символіки із християнською. Як приклад можна навести й іншого пляну обрядовий текст. Коли господиня несла кутю та узвар на покуть, до Дідуха (один із давніх елементів жертвоприношення), то промовляла: "Прийми, праведне сонце та святі душеньки, свою їжу й питво, щоб і на той рік вам принесли".

У записах колядок і щедрівок В. Гнатюка знаходимо цікаву колядку про походження першого збіжжя і рослин (її приводить у своєму дослідженні К. Сосенко):

...А в тім гніздоньку три голубоньки:

Юж ся впустили в глибокеє море,

В глибокеє море на самоє дно.

Винесли нам три пожитоньки.

Перший пожиток - возиме жито,

Возиме жито людям на хлібець;

Другий пожиток - яру пшениченьку,

Яру пшениченьку на проскіроньку

До служби Божой, до церковоньки;

Третій пожиток - зелену траву,

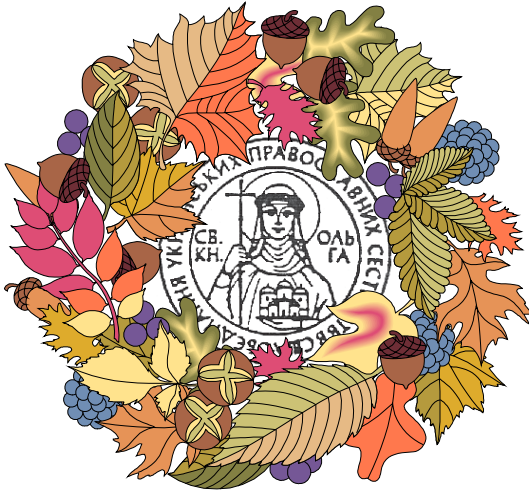
Зелену траву для худобоньки.

У даній колядці "яра пшениченька" - не просто хліб святковий, а с в я т и й, як тіло Ісуса Христа - "на проскіроньку до служби Божой, до церковоньки".

В окремих колядках і щедрівках яра пшениця символізує не лише народження нового

(Закінчення на ст. 22)

Український Осінній Фестиваль

1-го листопада 2009 р. відбувся вже шостий Український Осінній Фестиваль, спонсорований Об'єднанням Українських Православних Сестрицтв в Домі Української Культури при осередку УПЦеркви в Бавнд Бруці.

Архієпископ Антоній відкрив молитвою фестиваль, програма якого була вміло укладена Христиною Сизоненко.

Члени Головної Управи ОУПС розсилали повідомлення, планували мистецьку програму, запрошували сестрицтва, окремих сестриць та приятелів Об'єднання забезпечити відвідувачів фестивалю смачними стравами, печивом та тортами, що і дало кращий фінансовий успіх та було більше бажаючих допомогти.

Вдячні Наталії Гончаренко, яка як професійний конферанс'є вела програмою та заохочувала присутніх покуштувати смачні страви та відвідати столи із мистецькими виробами.

Сердечна подяка належиться: Сестрицтву Св. Покрови при церкві-пам'ятнику Св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку на чолі із Марією Коник; Сестрицтву Св. Ольги, при церкві св. Юрія, Ярдвил, Н. Дж.; Сестрицтву Св. Софії, при церкві Св. Михаїла, Балтимор, Меріленд та окремим особам, що переборюючи всякі недомагання не тільки прибули на фестиваль, але принесли солодке та речі для продажу.

Особлива подяка п. Том О'Гранді, якому завдячуємо початок наших фестивалів.

Не можна не зауважити поступу у виступах танцювальних ансамблів "Іскра" та "Барвінку", вишуканість їх костюмів та вправність танцюристів.

Виступи школярів із школи Українознавства та Релігії при церкві-пам'ятнику Св. Андрія в Бавнд Бруці, директор школи Роман Гірняк, були гарною рекламою для школи.

Милою несподіванкою була гра на акардеоні Володимира Сизоненка, який грав у фойє під час перерв між виступами на сцені. Мелодії заохочували до танців. Чи не варто би було додати вкінці фестивалю пару годин танців, чим збагатили б його й можливо мали б додатковий дохід?

Дохід із фестивалю призначений на будівництво Музею ім бл. п. Патріарха Мстислава, в Бавнд Бруці.

Зовнішньо будинок майже викінчений, але до викінчення інтер'єру та устаткування ще потрібно багато фондів, наших щедрих пожертв.

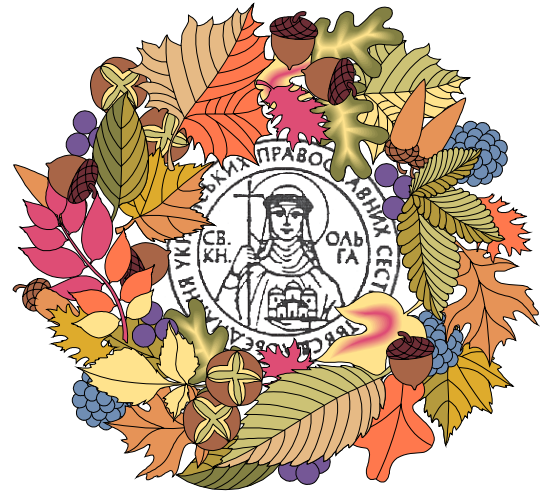

Віра

(Закінчення на ст. 22)

Nadiya Mirchuk

Ukrainian Fall Festival

The sixth Ukrainian Fall Festival, sponsored by the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods was held in the Ukrainian Cultural Center of the UOC, South Bound Brook, N.J. on November 1, 2009. His Eminence Archbishop Antony opened the festival with a prayer. The program followed, which was skillfully arranged by Christina Syzonenko.

The members of the UUOS Executive Board advertised, invited vendors, planned entertainment, and invited sisterhoods and our friends to supply food for this year's festival.

We thank Natalie Honcharenko, who did a superb job as a master of ceremonies, and invited festival attendees to try tasty treats from our food court and visit vendors' tables.

Also, we offer our gratitude to the Sisterhood of St. Mary the Protectress, St. Andrew's Church, South Bound Brook, NJ; St. Olha's Sisterhood, St. George parish, Yardville, NJ; and Sisterhood of St. Sophia, St. Michael parish, Baltimore, MD.

We also offer our heartfelt thanks to our friends and supporters, who despite difficulties attended our festival and brought food and articles for sale.

We are especially grateful to Tom O'Prandy for his help, as he was mostly responsible for the start of our festivals.

It is impossible not to notice additional achievements of "Iskra" and the "Barvinok" dancers, with their elaborate costumes and their flawless performance was greatly enjoyed by the audience.

In addition, we have to express our gratitude to Roman Hirniak, director of St. Andrew's School of Religion and Ukrainian language for showing us the talents and the achievements of his pupils. It made for a fine advertisement for the school and the audience enjoyed it very much.

We had an unexpected pleasure to have Volodymyr Syzonenko play wonderful dance music on his accordion in the foyer during the intermissions. In the future, we might consider to add a few hours of dance music to our next festival. It will enrich our festival by bringing additional enthusiasm and some additional profit.

The profit from the festival goes towards the building of the Museum in Bound Brook, in honor of its founder, Patriarch Mstyslav.

The outside of the building is almost complete, but funds are still needed for the outfitting of the interior.

The museum will house the Permanent Memorial of millions that perished in the 1932-33 Genocide in

(Conclusion on p. 22)

(Закінчення із ст. 19)

СИМВОЛІКА ХЛІБА В УКРАЇНСЬКОМУ РІЗДВІ

збіжжя, нового хліба, але й є символом вічності людського буття.

У багатьох обрядових текстах оспівується праця біля хліба, як святешна, духовна, небуденна, як така, що сприяла не лише матеріальному достатку, але й гармонії відносин:

*Чи є, чи нема господар дома?
В стодолойці є, житейко віє.
Ходімо ми му заколядуймо,
Чи не дасть він нам по коробойці?*

Це зовсім не означало, що люди справді у таке свято працювали. Оспівування такої праці означало побажання господарям блага мати її, бо з нею у дім приходили достаток, багатство, злагода.

У різдвяних святкових текстах (як і явно в самому обряді) зустрічаємо ще один вид обрядового хліба. Це - пироги.

..Як не даси пирога, // Візьму вола за рога.

Пирогами обдаровували колядників, щедрівників, пригощали гостей. Пироги носили діти вечеряти бабусі-повитусі та хрещеним батькам. Пироги також символізували багатство і достаток. Саме тому на Західній Україні й досі існує на Багатий Вечір, обряд, коли батько, ховаючись за пирогами запитував, чи бачать його діти. Але можна простежити і більш давню символіку цього печива. Як зазначає О. В. Ковальчук, слово "пиріг" у доіндоевропейській мові означало "хліб місяця". Цю ж думку доводить нам у згаданій праці і Ксенофонт Сосенко. Окрім того, доведено, що першопочатково пироги мали не круглу форму, а півмісяця (така їх форма і до сьогодні збереглася на Вінничині, подекуди на Полтавщині).

І, нарешті, основна різдвяна страва - кутя - це ніби узагальнюючий символ усіх форм хліба, про які говорилося вище, оскільки є їх першопочатком.

(Закінчення із ст. 20)

(Conclusion from p. 21)

Український Осінній Фестиваль

Ukrainian Fall Festival

В Музеї буде постійна виставка-пам'ятник жертвам Голодомору 1932-33 р. та понад 8,000 цінних експонатів, архіву УПЦ в США, та інформації про діаспору.

Успіх фестивалю залежить і від великої кількості відвідувачів. Дякуємо!

Слідуючий фестиваль 3 жовтня 2010. Сердечно запрошуємо до участі. Просимо зазначити цю дату для розваги та зустрічі з приятелями.

Ukraine, more than 8,000 exhibits, the archives of the UOC of the USA and information about the Diaspora.

Our festival would not have been a success if it were not for the numerous visitors, who attended it. Thank you!

The next Ukrainian Fall Festival is scheduled for October 3, 2010. Please mark your calendars, so you will not miss a fun day and a chance to meet your friends.

**Звіт з діяльності Головної Управи
делегаткам 17-го З'їзду
Об'єднання Українських Православних
Сестрицтв у США**

26-27 вересня 2009 р. в Бавнд Бруку, Н. Дж

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв працює згідно свого статуту, за яким законодавчим і вирішальним органом ОУПС є З'їзд та постанови і рішення нашого церковного проводу, якому Об'єднання, як прицерковна організація, підпорядковане.

Об'єднання УПС співпрацює з проводом Української Православної Церкви в США, бере активну і діяльну участь у житті нашої церкви, відкликається на її заклики і приділили 79,299.00 дол. фінансової допомоги на різні потреби та видали 58 стипендій потребуючим студентам.

У звіті О. Криволап, скарбника ОУПС, є докладні інформації про фінансову допомогу Українській Православній Церкві у США та в Україну.

Кожного року Голова Об'єднання складає звіт з нашої діяльності на Раді Митрополії та бере участь у нарадах.

Підтримуємо Українську Православну Лігу, працю якої із молоддю, нашою будучністю, вважаємо вкрай необхідною і важливою.

Мали приємність вітати три сестрицтва, які приєднались до Об'єднання, а саме:

Сестрицтво св. Ольги, секретар сестрицтва Лариса Косенко, церква св. Володимира, Піттсбург, ПА

Sisterhood of the Blessed Virgin Mary, president Mrs. Maria Senyshin

St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church, Philadelphia, PA

St. Mary's Sisterhood, president Julieanne Marra

St. John's Ukrainian Orthodox Church, Johnson City, NY

Спонсорували п'ять Українських Осінніх Фестивалів у С. Бавнд Бруку. Подяка всім, хто спричинився до успіху наших фестивалів.

Сердечно запрошуємо Вас із вашими приятелями на наш шостий фестиваль 1 листопада 2009 р., в Домі Української Культури.

Збірка фондів на будову в Бавнд Бруку Музею ім. Патріарха Мстислава та пам'ятника жертвам Голодомору в Україні в 1932-33рр. все ще була пріоритетним завданням ОУПС і досягнула майже 400,000.00 дол. Сердечна подяка сестрицтвам та поодиноким особам за щедрі пожертви.

Члени Головної Управи інтенсивно працювали, висилали прохання пожертв, прикладали багато зусиль для збірки фондів.

Базари під час Провідної неділі й Українські осінні фестивалі не тільки поповнювали наш музейний фонд, але й ознайомлювали відвідувачів із українськими традиціями, давали можливість зустрітися

*Надія
Мірчук,
Попередня
голова
ОУПС*

із членами парафіяльних Сестрицтв, з приятелями та поділитися новинами, турботами.

Наш журнал "Віра" існує вже 35 років, тепер під редакцією Єпископа Даниїла. Ми є вдячні нашому Владиці за час, який так щедро приділяв ОУПС.

Допомога в Україну в сумі 48,831.00 дол. була спрямована переважно для сиротинців та на виплату стипендій.

Ми вдячні пані Валентині Кузьмич, нашій Почесній Голові, яка вже 13 років займається приділенням стипендій в Україні. Було видано 320 стипендій для сиріт, студентів педагогічних інститутів, Колегії ім. Патріарха Мстислава в Харкові.

Вислали 9,367 фунтів гуманітарної допомоги в Україну, а тепер тільки обмежуємось кварталною висилкою по 100 примірників "Віри", переважно до бібліотек.

Об'єднання не має фонду на будову храмів, але як приходили пожертви то передавали їх по призначенню.

Допомога ОУПС на видавничі цілі не входить до гуманітарної допомоги і її нема у фінансовому звіті.

Пожертви були передані як тільки їх утримували і так для "Нашої Віри" було передано 3,150 дол.

Наша співпраця із СФУЖО через брак можливостей обмежується висилкою звітів, членських внесків, листів та пожертвами на "Українку в Світі" та принагодні проекти.

Закінчую звіт подякою проводові УПЦ в США за поради й підтримку нашої праці. Працівникам Консисторії, які завжди були готові допомогти.

Сердечна подяка сестрицтвам і прихильникам ОУПС, які підтримували нашу працю щедрими пожертвами, порадами та добрим словом. Ще хочу подякувати членам Головної Управи за співпрацю, а особливо моему чоловікові,

Миколі, від якого мала найбільше допомоги, вирозуміння та пробачення за мій недогляд.

A Celebration of God's Blessings Women From Around the Metropolia Gather for the 17th Convention of the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods

The Metropolia Center of the UOC of the USA in South Bound Brook, NJ has served once again as a "home" and center of spiritual renewal and fellowship for the delegates and guests to the 17th Convention of the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods of the UOC of USA (UUOS). Representatives from local parish sisterhoods across the country traveled to the Center on the weekend of September 25-27, 2009 to report on the activities of their organizations and to develop plans for the next three years of ministry by their national Executive in all aspects of Church life.

Archbishop Antony, President of the Consistory and His Grace Bishop Daniel, the Spiritual Advisor to the National Executive of the UUOS, opened the Convention with a Moleben (Prayer Service) to the Most Holy Birth-Giver of God in the rotunda of the Consistory building underneath the icon of the Protection of the Mother of God. They petitioned her continued prayers for the faithful women of the Church at both the local and national levels as they

hopeless, the Defender of the poor, the Consolation of the sorrowful, the Nourisher of the hungry, the Garment of the naked, the Healing of the sick..." His Grace stated that

strive to follow the two new commandments revealed by Christ, Himself, "to love God with all your hearts, all your minds and all your souls, and to love your neighbor as you love yourself". The UUOS members have always strived to serve in the example of the Mother of God and the great Church Mothers and saints known throughout Church history.

In his greeting to the delegates during the Moleben, Bishop Daniel reflected upon the words of a prayer to the Mother of God, in which she is referred to as "the Helper of the afflicted, the Hope of the

through their ministry, the local parish sisterhoods and the UUOS Executive, in particular, always take to heart the attributes of the Mother of God and put them into action under her protection.

Throughout the years, the UUOS has reached out to the poor in Ukraine, South America and in the USA providing them with the basic items of necessity for life. They have provided funds to cloth the children of Ukrainian orphanages, assisted flood victims in Western Ukraine and at the Metropolia Center South Bound Brook, NJ. Moreover, the UUOS has touched the

lives of battered women, who are struggling in their marriages and dealing with emotional and physical challenges in their lives. Bishop Daniel called upon the delegates to continue embracing their ministry in the Name of the Lord and to build their organization, recruiting new members challenging themselves with projects that will touch and improve the lives of women of the 21st century, along with those of their families and parish communities.

His Eminence Archbishop Antony offered sincere greetings, in addition to a personal letter, from Metropolitan Constantine, who was unable to attend the Convention due to health reasons. The Archbishop strongly urged the participants in the Convention to consider what their mission must be in this new century, which required that they must deal with the issues of the day and assist Orthodox women

in handling the many moral, social and ethical problems that affect their lives in a very hostile society, a society, which will utilize any form of temptation and promise of "happiness" to lure them away from Christ and His Body, the Holy Church. He stated that the official publication of the UUOS, "Vira" or "Faith," must be one which discusses these problems and provokes thought among the faithful women of the Ukrainian Orthodox Church and beyond. This

would require a commitment on the part of the National Executive to visit with local parish sisterhoods to provide information about the Orthodox, the Holy Church's, view of morality, ethical decision making and social interaction. The Archbishop suggested that each time one of the hierarchs visit a parish, one of the members of the National Executive accompany them, scheduling a meeting with the local sisterhood and sharing the necessity for all women of the Church to involve themselves in a ministry of family care and education about the issues of life in a secular society.

Throughout the convention, the delegates heard the reports of their National Executive members and from local parish sisterhoods. They reflected upon the various projects and Offices of Ministry in the life of the Church and the enormous opportunities that exist for their organization to make a difference in people's lives. The members resolved that there was a continued need for their contributions in Christ's ministry and that there will never be a time when their organization should stop its work, simply because it is challenged by the circumstances of societal life. There must always be a challenge to any temptation to abandon the mission of the United Sisterhoods and the mission of women in

Christ's Church. They reaffirmed their acceptance of the role that St. Paul defined for them as the most influential and proactive members of the Body of Christ, who will lead their families to Christ and help them focus upon His teachings when temptation arises.

The convention concluded with the election of a new Executive Board of the organization for 2009-11 term:

*UUOS President -
Tamara Parubchenko
Голова ОУПС -
Тамара Парубченко*

President: Tamara Parubchenko

Immediate Past President and Advisor: Nadia Mirchuk

Vice President: Olga Zelezniak and Panimatka Ivanka Wronsky

Secretaries: Lina Dyehtyarenko and Panimatka Ivanka Wronskyj

(Conclusion on p. 26)

(Conclusion from p. 25)

A Celebration of God's Blessings Women From Around the Metropolia Gather for the 17th Convention of the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods

Financial Secretary and Treasurer: Anna Jennings and Olga Krywolap

Auditors: Sonia Ivakhnenko, Valia Syzonenko and Nadiya Kolesnyk; Kateryna Hucul and Luba Shevchenko
- Advisors

Metropolitan Council Advisor: Olga Coffey

Following the Vespers service at St. Andrew Memorial Church for the Feast of the Exaltation of the Most-Holy and Life-Giving Cross of the Lord, His Eminence Archbishop Antony led a prayer service of Induction to Office for the new UUOS Executive Board members. The evening concluded with a banquet organized at Pokrova Sisterhood of St. Andrew Memorial Church. Numerous speakers of the evening reflected upon the ministry of the Sisterhood. Among them were three seminarians of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary, Subdeacon Vasyl Pasakas, Andriy Matlak and Vasyl Dovhan, who greeted the delegates and the guests and thanked the United Sisterhoods for their role in their spiritual formation.

On Sunday morning, Archbishop Antony, Bishop Daniel, Very Rev. Fr. Yuriy Siwko and Rev. Fr. Ihor Bobak served Divine Liturgy at St. Andrew Memorial Church. His Eminence Archbishop Antony reflected upon the spiritual importance of the Cross of the Lord in the lives of all faithful members of the Holy Church. The Cross teaches us the theology of the Church, teaches us the depth of God's love for us and teaches us how to love and be loved. The Cross is the symbol of our relationship with Christ and the symbol of our own future resurrection.

In conclusion, Bishop Daniel, presented a newly elected board to the members of faithful

attending Divine Liturgy and stated that the work and the ministry of the Sisterhood is known in every parish that he travels to: "It is almost always women who manage to preserve human dignity to defend the family and to protect cultures and spiritual values. The UUOS lives by a spiritual slogan: When you are blessed by the Lord - you must give back!" The bishop concluded that all that the Sisterhoods do in all our individual parishes manifests the never-ending guidance of the Holy Spirit in the lives of all the Sisterhood.

Following the Archpastoral Divine Liturgy, the local Memorial Church Sisterhood of Holy Pokrova (Protection of the Mother of God), under the guidance of its President, Maria Konyk, invited everyone present to participate in a farewell luncheon – sponsored by the local sisterhood. The bishops gave their final blessings to the Convention participants and wished them safe journey to their homes and asking for their continued prayers.

Знайомтеся — Союзянки з Рівненщини

Від Тетяни Піяр з Рівного я дістала гарний подарунок — несподіванку: книжку "НАША ДОЛЯ — СОЮЗ УКРАЇНОК". Ми зналися з пані Піяр давно. Вона, учителька української мови та літератури, приїхала делегаткою на першу Міжнародну конференцію "Українка і демократія", яку влаштувало СФУЖО на спілку зі Союзом Українок України ще в 1993 р. в Києві. Також ми зустрілися в Рівному в 2005 році, коли союзянки в світлиці Союзу Українок відзначали 100-ліття з дня народження письменника Уласа Самчука і я мала велику приємність брати в тім святі участь.

А сьогодні Тетяна Піяр — автор небуденної книжки. Книжка вийшла в 2007 році з нагоди 80-ти річчя створення та 15-ти річчя відродження СУ на Рівненщині.

Це збірка розповідей та документів про жінок Рівненщини, які давно-давно створили СУ і дали міцну підставу сьогоднішньому СУ, як і про жінок-сучасниць, які колосальною жертвенною працею утверджують Незалежність України. Авторка у вступі пише: "Гордим, мученим, терплячим Мадоннам поліського краю присвячується це літературно-документальне видання". В книзі подані імена голів СУ Рівненщини від 1926 до 1939 року, коли військові події заборонили існування СУ. Там копія цікавої статті Лідії Горбачевої ще з 1937 року в "Жіночій волі". Ось кілька слів з неї: "Не треба забувати, що Волинь граничить зі советами і тому найбільш загрожена небезпекою комунізму. Отже праця "Союзу Українок", яка освідомлює волинське жіноцтво, дуже корисна..."

"Союз Українок на Волині" — цікава історія союзянок Рівненщини, про їхню муравлину усвідомлюючу працю. "Кассандри за колючим дротом" — це їхні долі в часі війни та по війні. Скільки їх загинуло, як Харитя Кононенко..., скільки було замордованих в далекому Казахстані — як М. Веселовська та С. Гаврилевич. Скільки їх було переслідуваних польською, німецькою і вкінці більшовицькою владою і не одна боролась за Україну — як Наталя Блонська — станична УПА. А деякі їхні посестри емігрували за кордон, як Т. Горохович, О. Скрипник, Г. Ілляк та інші.

Також подані короткі інформації про сучасних членок. Авторка Тетяна Піяр у післяслові написала: "У чорну ніч польського режиму на теренах Волині полісянка зберегла прагнення до волі, стала на захист своїх прав..."

...Відроджений на початку 90-их років ХХ століття СУ Рівненщини підхопив естафету мужності, згуртованості з метою зростити новий тип української громадянки, яка б несла відповідальність за свій народ, свою родину, за виховання дітей."

В листі від Тетяни Піяр: "Планувалося книжку видати вагомішою, з обширнішим матеріалом, більшим тиражем. Але брак коштів змусив скоротити це і надрукувати в

(Закінчення на ст. 30)

Віра Смерека: "The Girl from Ukraine"

Віра Смерека — голова Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги в Англії. Жіночого товариства, яке від 1967 року є активним членом Світової Федерації Українських Жіночих Організацій — СФУЖО.

Та Віра Смерека не тільки теперішня голова товариства, вона також письменниця і ми у СФУЖО горді, що в наших рядах такі виняткові жінки.

15-го січня ц.р. газета в Брадфордї, Англія "Telegraph and Argus" помістила життєпис Віри Смереки зі заголовком "Survivor — war labor camp heroin's story." 22-го січня було продовження. "Telegraph and Argus" у довжелезній статті писав про Віру Смереку, авторку найновішої її книги "The Girl from Ukraine", де вона пише про свої особисті пригоди та переживання. Там згадано і про Голодомор 1932-33 років, в якому загинуло коло 10 мільйонів українців, і який маленька Віра чудом пережила. А потім, її, 19-літню студентку університету, німці забрали на невільничі роботи в таборах з тавром "остарбайтер".

Емма Clayton, авторка статті тепло і щиро описує змагання Віри з життям і важливість писати про ті події. Віра каже, що пишучи книгу, вона згадувала своїх подруг — остарбайтерок, з яких багато загинуло в таборах, і з яких жодну досі незустріла. В їхню пам'ять вона написала свій спомин. Сучасній молоді вона бажає: "May they never have to experience the hardships that my generation so painfully endured".

Також щомісячний журнал "Yorkshire Living" в квітневому числі помістив чотиристорінкову статтю про Віру Смереку та її нову книжку зі заголовком "Survivor of terror". В ній авторка Емма Clayton пише про переживання Віри Смереки, голодомор, колективізацію, примусовий табір праці в Берліні, про її працю в розбудові життя української громади в Брадфордї, де по сьогодні вона живе.

І тепер "the Girl from Ukraine". An autobiography of Despair, Hope, Cruelty, Endurance, Love, Survival and Freedom.

Цю нову книжку справді можна б назвати "Vera — the Girl from Ukraine"... Як добре, що англійськомовний читач зможе познайомитися з долею/недолею українок — остарбайтерок, невільниць ХХ століття, з маленькою частинкою нашої болючої і малознаної історії! Книжка перекладається на інші мови (з листа авторки), то ж буде доступна широкому колу читачів.

Радіємо успіхами пані Віри Ніпот — Смереки та бажаємо їй сили до дальшої праці.

Книжку (360 сторінок) можна набути у видавництві Contraflow Media або від

www.amazon.co.uk

та www.contraflowmedia.com

МАВЗОЛЕЙ СВЯТОГО ВОСКРЕСІННЯ

Українська Православна Церква в США
P.O. Box 495 South Bound Brook, NJ 08880

“Заспокоююча атмосфера для духовних роздумів і спогадів”

МАВЗОЛЕЙНІ КРИПТИ

Родина й друзі, відвідуючи місце останнього спочинку похованої в одній із крипт мавзолею людини, знайдуть там атмосферу, сприяючу духовним роздумам і спогадам. Ікони, що зображують головні свята-події з життя Господа нашого Ісуса Христа та багатьох святих України, ще збільшують цей урочистий настрій.

ПЛАНУВАННЯ ПОХОВАННЯ ЗАЗДАЛЕГІДЬ

Завдання робити рішення щодо похорону свого власного чи членів вашої родини, буде облегшене, якщо його буде зроблено заздалегідь, у лагідному оточенні та за допомогою і підтримкою фахової людини. Коли таке рішення приходить робити коротко після упокоєння рідної чи близької людини, ця процедура далеко більш болюча.

АДМІНІСТРАЦІЯ МАВЗОЛЕЮ

Представник адміністрації мавзолею завжди радо допоможе вам запланувати ваше чи членів вашої родини поховання заздалегідь. Так вам і вашій родині не треба буде робити раптове рішення в тяжкий посмертний час. Представник адміністрації подасть вам усі потрібні інформації, щоб зробити розумне рішення щодо поховання вас і членів вашої родини.

*Зустріч-консультація з представником — лише за попередньою домовленістю.
Контактуватися з Наталією Гончаренко по телефону ч.(732) 356-0090, # 17;
ФАКС ч. (732) 356-5556; Електронна пошта - Email: Natalia@uocofusa.org.*

Молитовно промовляючи: Вічна Пам'ять...

Ihor Lysyj

Pani-matka Olga Antochy of Blessed Memory!

Olga Antochy (nee Wolosczuk), a prominent member of the Ukrainian community in Minneapolis, Minnesota, died on October 26, 2009 at the age of 91. She was born in Chernivtsi, a picturesque city in the Bukovyna region of western Ukraine. During the Second World War she carried the spirit and the beauty of her native land as a refugee into exile, first to various labor camps in Austria and Germany, then to Displaced Persons camp "Orlyk" in Berchtesgaden, Bavaria and then on to her new home in the United States.

As the wife of Nicholas Antochy, a priest of the Ukrainian Orthodox Church, she was deeply involved in church, social work and charitable services within the refugee community of DP Camp "Orlyk", a self-governing center of Ukrainian exiles in in Berchtesgaden Germany.

She continued her work in Minneapolis, Minnesota as a member of numerous Ukrainian-American educational, church, social, and political organizations. As a long standing vice chair of the Ukrainian Orthodox Church Sisterhood she continued her work in the church. She devoted her life to education and upbringing children of Ukrainian descent as a teacher at the Ukrainian School at St. Michaels Ukrainian Orthodox Church in Minneapolis, and as an advisor to ODUM, a Ukrainian youth organization. She was involved in the rebirth of the Ukrainian nation as a member of the American branch of RUKH, an organization that played an important role in the independence movement of Ukraine.

Olga Antochy was a 32-year employee of Northwestern National Bank, located in Minneapolis. She was proud of her years of service and her career, and was an active retiree.

Olga Antochy was buried at the Ukrainian St. Andrew's Cemetery in South Bound Brook, N.J. on October 31, 2009. The solemn funeral services were conducted by Bishop Daniel of the Ukrainian Orthodox Church in U.S.A. and were attended by a large number of extended family and friends. She is survived by daughter Daria Lysyj (Dr. Anatol Lysyj), grandchildren Bohdan Lysyj (Lesya), Natalia Rieland (Mark) and Sonia Smyk (Andrew), and great-grand children Lev and Nika Lysyj, Aleksandra, Kalyna and Mykola Rieland, Tatiana and Emilyya Smyk, as well as the extended family of relatives in the U.S.A. and Ukraine.

Члени Головної Управи Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у США висловлюють співчуття родині св. п. Добродійки Ольги Антохій з приводу її відходу у життя вічне.

Св. п. Добродійка Ольга була довголітнім заступником Голови Об'єднання, займалася на протязі 33 років розповсюдженням журналу "Віра" та брала участь у З'їздах Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у США.

Вічна їй пам'ять.

Orthodox Christian Mission Center

Share in a Journey of Faith: Join a 2010 Mission Team

"I am surrounded by love. It's not the kind of love you see on TV or in the movies, but love in its most true and simple form. It is the love that can only come from God ... I have already found that love in abundance everywhere I look." - A 2009 Team member.

Now is the time for you to have a Teams experience! In 2010, Teams will be offered during more times of the year and for varying amounts of time (as few as nine days and as long as three weeks) and there will be opportunities for families as well!

Be a living witness of your Faith on a Teaching team:

... provide labor on a Construction team;

... engage the future of our Church on a Youth team;

... or take part in the holistic mission of the Church on a Health Care team.

Develop deep relationships with others, have a cultural learning experience, and live in response to the Lord's command to "make disciples of all nations".

For over 20 years, Team members have proudly served through OCMC to participate in the Holy Orthodox Church's unending mission effort to bring the saving message of salvation to the ends of the earth. Join the thousands of Orthodox Christians from North America who have been witnessing to the hope and good news of the risen Christ with the world.

There will be at least 14 opportunities to participate on

a Team in 2010: Alaska - Teaching and Outreach; Albania - Youth camp; Guatemala - Youth camp; India - Teaching; Kenya - Teaching; Korea - Youth camp (ESL); Madagascar - Teaching; Romania - Youth camp; South Africa - Teaching; Tanzania - Construction and Teaching; Uganda - Health Care and Zimbabwe - Teaching.

Team applications and more detailed information are available online at <http://teams.ocmc.org> or you can call the OCMC at 1.877.463.6787 (ext 142) for more information.

Consistory Office of Public Relations: OCMC - 2010 Mission Teams!: http://uocofusa.org/news_091008_1.html

(Закінчення на ст. 12)

Слово

животворче і руйнівне

Проте не задумуємося. Натомість тягнеться тьма люду до відблиску вогню пекельного, наче до світла істини. Якщо ж людина не має остраху перед вогнем пекельним, то навряд чи стане вона тривожитися тим, що лихі розмови псують добрі звичаї. Тих же, які прагнуть дотримуватися добрих звичаїв і намагаються їх зберегти, нехай заохочують та підбадьорюють слова апостола Якова: "Коли хто не помиляється в слові, то це муж досконалий, спроможний приборкати й усе тіло" (Як. 3, 2).

Іще наостанок нагадаю застереження апостола Павла: "Благаю вас, брати, остерігайтеся тих, що ширять незгоди та зневіру проти науки, якої ви навчились, і уникайте їх; бо такі служать не Господеві нашому Христові, а власному череву і милими та піднесеними словами зводять серця простодушних" (1 Кор. 16, 17-18). *Судіть про слово не за буквою, а за духом.*

Vol. 4 (135), 2009

*Дорогі сестриці,
фонд Об'єднання на висилку ВІРІ
в Україну вичерпується.
Цього року будемо висилати тільки до
бібліотек. Маємо в Україні бажаючих
отримувати ВІРУ, але на жаль цих бажань
ми не можемо задовільнити.
Передплата в Україну коштує \$25.
Передплачуйте ВІРУ, як дарунок для
читачів в Україні чи США!*

(Закінчення із ст. 27)

Знайомтеся — Союзьнки з Рівненщини

домашніх умовах..." Це документальне видання таке важливе для історії СУ, для історії жіночої долі та праці. Книжечка має 82 сторінки та вийшла тиражем тільки 100 примірників. Я горда і вдячна, що дістала з України такий цінний подарунок. Успіхів у праці! — союзьнки Рівненщини!

Donations - Пожертви

Donations 8/20/2009 - 12/10/2009

Donations

to the Museum in So. Bound Brook, NJ

26,000.00	M.N. Mirchuk.
300.00	E. Chimeczak.
300.00	M. Mnischenko in memory of her husband John Mnischenko, her mother Odarka Wenuce and in memory of Maria Wehna Larkin.
200.00	Halyna Wyhinny
100.00	St. Olga Sisterhood, Yardville, PA.
77.95	L. Shevchenko.
50.00	D. Pishkoj, M. Kominchak.
11.63	K. Hucul.

Donations to the Museum in So. Bound Brook, NJ in Memory of Pani-matka Olga Antochy

100.00	O.G. Krywolap, M.N. Mirchuk, L. Shevchenko, I.S. Billon, A. Craig, St. Olga Sisterhood, Minneapolis, MN.
50.00	V. Jaremchenko, V.H. Pedenko, M. Hnojewa, O.M. Kudanovych, A.V. Poletz, M. Rudeen.
40.00	J.M. Eikens.
25.00	W. Bahmet, O.A. Bryn, I.M. Chowhan, M. Dymanyk, D.R. Eppel, C.N. Lermihov, I. Korsunsky, M. Odermann, J.W.Pawluk- Wolowychyn, O. Pawluk, D.R. Weiman.
20.00	P.O. Breslawec, Kowalenko family, Mykulak family, H. Myroniuk, L. Riabokin, M. Welker.
10.00	A.O. Bryn.

Donations to St. Sophia Seminary Fund

100.00	Halyna Wyhinny
50.00	Boris and Tamara Niepritzky in memory of Pani-matka Olga Antochy.

Donations to UUOS Fund

80.00	Halyna Wyhinny

Donations to the Scholarship Fund

100.00	St. Olga Sisterhood, Yardville, NJ, V. Kuzmycz in memory of Anhelyna Sambirsky.

Donations to the Charity Fund

632.83	Rev. Fr. John Lyszyk.
325.00	V. Limonczenko.
100.00	St. Olga Sisterhood, Yardville, NJ.
80.00	Halyna Wyhinny
50.00	M. Kyrysiuk in memory of Anna Zaweriucha.

Donations to the "Vira" Press Fund

100.00	St. Olga Sisterhood, Philadelphia, PA, St. Olga Sisterhood, Yardville, NJ, K. Korol and N. How in memory of their mother and daughter Orysia Korol-How.
30.00	Halyna Wyhinny
20.00	E. Chimeczak.

Gift Subscriptions to "Vira" in Ukraine

275.00	Halyna Wyhinny

Gift Subscriptions to "Vira" in USA

80.00	Halyna Wyhinny

З нагоди цьогорічних свят Народження та Богоявлення Господнього, а також і Нового 2010 року Божого, редколегія ВІРИ сердечно вітає ієрархію нашої Церкви: Блаженнішого Митрополита Константина, Високопреосвященного Архієпископа Антонія та Преосвященного Єпископа Даниїла, всечесних отців та дияконів, членів Ради Митрополії, працівників Консисторії, членів прицерковних організацій: Об'єднання Українських Православних Сестрицтв, Українську Православну Лігу та Товариство Святого Андрія Первозванного, адміністрацію прицерковного табору ВСІХ СВЯТИХ, викладачів та семінаристів семінарії св. Софії, членів парафіяльних управ опіки церковними громадами, парафіяльних сестрицтв та братств, парафіяльні хори та школи релігії та українознавства та усіх вірних Святої Української Православної Церкви в США.

Христос Народжується! Christ is Born!

On the occasion of this year's celebration of the Nativity and Theophany of our Lord, and also the New Year, the Editorial Staff of VIRA extends its most sincere greetings to His Beatitude Metropolitan Constantine, His Eminence Archbishop Antony and His Grace Bishop Daniel, Reverend Fathers, the Reverend Deacons, the members of the Metropolitan Council, the members and employees of the Consistory, the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods, the Ukrainian Orthodox League of the USA, the Saint Andrew's Society, All Saints Camp Administration, the administration, faculty and students of St. Sophia Seminary, members of the Executive Parish Boards, parish sisterhoods and brotherhoods, parish choirs, parish schools of religion and Ukrainian studies, their teachers and students, and all devout members of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Читайте наш журнал "BIPA-FAITH" на інтернетній сторінці УПЦ в США за адресою www.uocofusa.org

Read our magazine "BIPA-FAITH" on the web page of the UOC of the USA at www.uocofusa.org